

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 52

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

53 tomas
2010 m. kovo 3 d.

Turinys

II Įstatymo galios neturintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2010 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 175/2010, kuriuo įgyvendinamos Tarybos direktyvos 2006/88/EB nuostatos dėl padidėjusio *Crassostrea gigas* rūšies austrių mirtingumo, siejamo su virusu *Ostreid herpesvirus 1* μvar (OsHV-1 μvar), kontrolės priemonių ⁽¹⁾ 1
- ★ 2010 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 176/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos direktyvos 92/65/EEB D priedas dėl spermos surinkimo ir saugojimo centrų, embrionų surinkimo ir gamybos grupių, arklių, avių ir ožkų rūšių gyvūnams donorams keliamų reikalavimų ir tų rūšių gyvūnų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų tvarkymo ⁽¹⁾ 14
- ★ 2010 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 177/2010, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas 28
- ★ 2010 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 178/2010, iš dalies keičiantis Reglamento (EB) Nr. 401/2006 nuostatas dėl žemės riešutų, kitų aliejinių augalų sėklų, riešutų, abrikosų branduolių, saldišaknės ir augalinio aliejaus ⁽¹⁾ 32
- 2010 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 179/2010, kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti 44

Kaina: 4 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

(Tęsinys antrajame viršelyje)

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

2010 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 180/2010, kuriuo iš dalies keičiamos Reglamente (EB) Nr. 877/2009 nustatytos kai kurių cukraus sektoriaus produktų tipinės kainos ir papildomi importo muitai 2009/10 prekybos metais 46

2010 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 181/2010 dėl česnakų importo licencijų išdavimo nuo 2010 m. birželio 1 d. iki 2010 m. rugpjūčio 31 d. 48

SPRENDIMAI

2010/131/ES:

- ★ **2010 m. vasario 25 d. Tarybos sprendimas dėl Operatyvinio bendradarbiavimo vidaus saugumo srityje nuolatinio komiteto įkūrimo** 50

2010/132/ES:

- ★ **2010 m. kovo 2 d. Komisijos sprendimas, iš esmės pripažinti, kad dėl galimo *Trichoderma asperellum* (padermės T34) ir izopirazamo įtraukimo į Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priedą nuodugniai patikrinimui pateiktų dokumentų rinkiniai yra išsamūs (pranešta dokumentu Nr. C(2010) 1099) ⁽¹⁾.** 51

REKOMENDACIJOS

2010/133/ES:

- ★ **2010 m. kovo 2 d. Komisijos rekomendacija dėl taršos etilkarbamatu kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite prevencijos ir mažinimo ir dėl etilkarbamato koncentracijos šiuose gėrimuose stebėjimo ⁽¹⁾** 53

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

II

(Įstatymo galios neturintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 175/2010

2010 m. kovo 2 d.

kuriuo įgyvendinamos Tarybos direktyvos 2006/88/EB nuostatos dėl padidėjusio *Crassostrea gigas* rūšies austrių mirtingumo, siejamo su virusu *Ostreid herpesvirus 1* μvar (OsHV-1 μvar), kontrolės priemonių

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. spalio 24 d. Tarybos direktyvą 2006/88/EB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų akvakultūros gyvūnams ir jų produktams, ir dėl tam tikrų vandens gyvūnų ligų prevencijos ir kontrolės ⁽¹⁾, ypač į jos 41 straipsnio 3 dalį ir 61 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Direktyva 2006/88/EB nustatyti gyvūnų sveikatos reikalavimai, taikomi teikiant rinkai akvakultūros gyvūnus ir jų produktus. Be to, ja nustatytos minimalios kontrolės priemonės, taikomos tam tikrų vandens gyvūnų ligų protrūkių įtarimo arba protrūkių atvejais.
- (2) Tos direktyvos 41 straipsnyje nustatyta, kad valstybės narės turi imtis atitinkamų priemonių naujos ligos protrūkiui suvaldyti ir užkirsti kelią tos ligos plitimui. Jei apie atsiradusią naują ligą sukaupti duomenys parodo, kad liga gali būti epidemiologiškai svarbi kitai valstybei narei, atitinkama valstybė narė nedelsdama apie tai informuoja Komisiją, valstybes nares ir ELPA valstybes nares.
- (3) Keliose Prancūzijos ir Airijos teritorijose 2008 m. vėlyvą pavasarį ir vasarą buvo nustatytas padidėjęs *Crassostrea gigas* rūšies austrių mirtingumas. Mirtingumo padidėjimas buvo siejamas su neigiamais aplinkos veiksniais ir *Vibrio* genties bakterija bei *Ostreid herpes virusu* (OsHV-1), įskaitant naujai aprašytą to viruso genotipą OsHV-1 μvar.
- (4) Prancūzijos institucijos informavo Komisiją, valstybes nares ir ELPA valstybes nares apie padėtį ir apie

2008 m. rugpjūčio mėn. taikytas priemonės, o 2008 m. rugsėjo mėn. klausimas buvo pateiktas svarstyti Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete.

- (5) 2009 m. pavasarį padidėjęs mirtingumas, siejamas su tuo pačiu veiksnių deriniu, buvo nustatytas Prancūzijoje, Airijoje ir Normandijos salose. Nors mirtingumo padidėjimo priežastys iki šiol nėra aiškios, iš Airijoje ir Jungtinėje Karalystėje 2009 m. atliktų epidemiologinių tyrimų galima spręsti, kad virusas OsHV-1 μvar yra svarbus mirtingumo padidėjimo veiksnys.
- (6) Šių valstybių narių ir Normandijos salų kompetentingos institucijos informavo Komisiją apie padėtį ir priemones, kurių imtasi, o klausimas kelis kartus buvo pateiktas svarstyti Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniame komitete.
- (7) Epidemijos sulaikymo priemonės, kurių ėmėsi šių valstybių narių ir Normandijos salų kompetentingos institucijos siekdamos suvaldyti naujai atsiradusios ligos protrūkį, buvo grindžiamos daugiausia *Crassostrea gigas* austrių judėjimo iš teritorijų, kuriose austrių mirtingumas padidėjo, apribojimu.
- (8) Atsižvelgiant į pakartotinius naujos ligos protrūkius 2009 metais ir į galimą jų pasikartojimą bei tolesnio ligos plitimo pavojų 2010 m. pavasarį ir vasarą ir remiantis igyta patirtimi, yra tikslinga ir būtina pratęsti valstybių narių, kuriose buvo ligos protrūkių, taikomas priemones.
- (9) Siekiant užtikrinti vienodas Direktyvos 2006/88/EB reikalavimų dėl naujai atsiradusių ligų įgyvendinimo sąlygas ir užtikrinti, kad priemonės, kurių imtasi, būtų pakankamos neleisti ligai toliau plisti ir kartu būtų išvengta nebūtinų *Crassostrea gigas* austrių judėjimo apribojimų, reikia koordinuoti šios naujai atsiradusios ligos kontrolės priemones Europos Sąjungos lygmeniu.

⁽¹⁾ OL L 328, 2006 11 24, p. 14.

- (10) Kai kompetentingos institucijos yra informuojamos, kad nustatytas *Crassostrea gigas* austrių mirtingumo padidėjimas, reikėtų paįmėti mėginius ir atlikti tyrimus, kad būtų galima nustatyti, ar OsHV-1 ūvar virusas yra ar jo nėra.
- (11) Jeigu OsHV-1 ūvar genotipo viruso buvimas patvirtinamas, valstybės narės turėtų įgyvendinti ligos kontrolės priemones, įskaitant užkrėstos teritorijos nustatymą. Nustatant užkrėstą teritoriją reikėtų atsižvelgti į šiame reglamente nurodytus tam tikrus veiksnius. Šios ligos kontrolės priemonės turėtų būti taikomos tol, kol atliekant patikrinimus nebus nustatyta, kad mirtingumas nebedidėja.
- (12) Siekiant mažinti ligos plitimo pavojų reikėtų nustatyti *Crassostrea gigas* austrių judėjimo iš užkrėstų teritorijų ribojimus. Tačiau reikėtų numatyti tam tikras nukrypti leidžiančias nuostatas, kai ligos plitimo pavojus sumažės. Šiomis nukrypti leidžiančiomis nuostatomis reglamentuojamas tam tikrų *Crassostrea gigas* austrių, skirtų auginti ūkiuose ar vežti į moliuskų natūralaus išsivalymo vietas kitoje užkrėstoje teritorijoje ar skirtų žmonėms vartoti, judėjimas. Siekiant užtikrinti *Crassostrea gigas* austrių, skirtų auginti ūkiuose ar vežti į moliuskų natūralaus išsivalymo vietas, siuntų atsekamumą, prie siuntų turėtų būti pridodamas gyvūnų sveikatos sertifikatas. Užpildant sertifikatą turėtų būti atsižvelgiama į 2008 m. gruodžio 12 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1251/2008 kuriuo įgyvendinamos Tarybos direktyvos 2006/88/EB nuostatos dėl akvakultūros gyvūnų ir jų produktų pateikimo rinkai ir importo į Bendriją reikalavimų bei dėl tokių atvejais taikomų sertifikavimo reikalavimų ir kuriuo patvirtinamas gyvūnų platintojų rūšių sąrašas ⁽¹⁾, V priedo aiškinamasis pastabas.
- (13) Siekdamas gauti daugiau žinių apie šios naujai atsiradusios ligos būklę Sąjungoje ir ypač dar neužkrėstose valstybėse narėse bei teritoriniuose vienetuose ir užtikrinti ankstyvą bet kokio OsHV-1 ūvar viruso pasireiškimo nustatymą valstybės narės gali norėti patvirtinti tikslinio mėginių ėmimo ir OsHV-1 ūvar viruso ankstyvo nustatymo tyrimų programas. *Crassostrea gigas* austrėms iš teritorijų, kuriose 2009 m. pagal nacionalines priemones arba 2010 m. pagal šį reglamentą nebuvo taikomos ribojimo priemonės, turėtų būti taikomi papildomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, jeigu jos auginimo ūkiuose ar natūralaus išsivalymo tikslais įvežamos į valstybes narses ar jų teritorinius vienetus, kuriuose taikoma tokia programa, tol, kol nebus nustatyta, kad OsHV-1 ūvar viruso toje valstybėje narėje ar tame teritoriniame vienetu nebėra.
- (14) Siekiant užtikrinti, kad skirtingose valstybėse narėse surinktus duomenis, gautus vykdant ankstyvo OsHV-1 ūvar viruso aptikimo mėginių ėmimo ir tyrimų programas, būtų galima palyginti, turėtų būti nustatyti tokių programų turinio tam tikri reikalavimai.
- (15) Tiksliai ir laiku pateikta informacija apie padėtį, susijusią su OsHV-1 ūvar viruso aptikimu valstybėse narėse, yra esminė naujai atsiradusios ligos tinkamos kontrolės priemonei. Todėl valstybės narės turėtų nedelsdamos informuoti Komisiją ir kitas valstybes narses apie 2010 m. pirmą kartą patvirtintą viruso OsHV-1 ūvar buvimą jų teritorijoje.
- (16) Be to, reikėtų pasinaudoti internetiniais informacijos puslapiais, parengtais pagal 2008 m. spalio 31 d. Komisijos sprendimo 2009/177/EB, kuriuo įgyvendinama Tarybos direktyva 2006/88/EB dėl priežiūros ir likvidavimo programų ir valstybių narių, zonų ar teritorinių vienetų ligos neapimtos teritorijos statuso ⁽²⁾, 10 straipsnį.
- (17) Siekdamas užtikrinti skaidrumą ir galimybę laiku pasinaudoti atitinkama informacija apie naujai atsiradusios ligos būklę valstybės narės turėtų pateikti Europos Komisijai ir kitoms valstybėms narėms informaciją apie užkrėstas teritorijas, teritorijas, kuriose anksčiau buvo taikomos ribojimo priemonės, tačiau jose virusas OsHV-1 ūvar nebuvo aptiktas ir buvo pradėtos vykdyti šio viruso ankstyvo aptikimo programos.
- (18) Kadangi iki šiol padėtis dėl naujai atsiradusios ligos tebėra labai neaiški, šiame reglamente nustatytos priemonės turėtų būti taikomos iki 2010 m. gruodžio mėn. pabaigos.
- (19) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Apibrėžtis

Šiame reglamente OsHV-1 ūvar yra viruso *Ostreid herpesvirus-1* (OsHV-1) genotipas, kuris yra nustatytas remiantis dalinio sekvenavimo duomenimis, iš kurių matomas sisteminis 12 bazių porų išnykimas genomo ORF 4 fragmente, palyginti su OsHV-1 (GenBank # AY509253).

2 straipsnis

Mėginių ėmimas, tyrimas ir užkrėstų teritorijų nustatymas

1. Kai nustatomas padidėjęs *Crassostrea gigas* rūšies austrių (toliau – *Crassostrea gigas* austrės) mirtingumas, kompetentinga institucija:

- ima mėginius pagal I priedo A dalį;
- tiria mėginius dėl OsHV-1 ūvar viruso naudojama I priedo B dalyje nustatytus diagnostinius metodus.

⁽¹⁾ OL L 337, 2008 12 16, p. 41.

⁽²⁾ OL L 63, 2009 3 7, p. 15.

2. Kai 1 dalies b punkte nurodytų tyrimų rezultatai patvirtina, kad mėginiuose yra OsHV-1 ūvar virusas, kompetentinga institucija nustato užkrėstą teritoriją. Ta teritorija nustatoma remiantis kiekvieno atvejo analize ir atsižvelgiant į ligos plitimo rizikai įtaką darančius veiksnius, kaip nustatyta I priedo C dalyje.

3. Valstybės narės nedelsdamos informuoja Komisiją ir kitas valstybes nares apie pirmą jų teritorijoje 2010 m. nustatytą užkrėstą teritoriją.

3 straipsnis

Crassostrea gigas austrių iš 2 straipsnyje nurodytos užkrėstos teritorijos tiekimo rinkai reikalavimai

1. *Crassostrea gigas* austrės iš užkrėstų teritorijų, nustatytų pagal 2 straipsnio 2 dalį, negali būti išvežtos iš tos teritorijos.

2. Nukrypstant nuo 1 dalies, *Crassostrea gigas* austrių siuntos gali būti išvežtos iš užkrėstos teritorijos, jeigu:

a) jos skirtos pervežti į kitą užkrėstą teritoriją, nustatytą pagal 2 straipsnio 2 dalį;

b) jos yra iš užkrėstos teritorijos dalies, įskaitant peryklas, kurioje nebuvo padidėjęs mirtingumas ir siunta buvo patikrinta:

i) paėmus mėginius pagal I priedo A dalį; taip pat

ii) ištyrus juos dėl OsHV-1 ūvar viruso naudojant I priedo B dalyje nustatytus diagnostinius metodus, o tyrimo rezultatai buvo neigiami;

c) jos yra skirtos toliau apdoroti, vežti į valymo centrus, išsiuntimo centrus ar perdirbimo prieš pateikiant vartoti žmonėms įmones, kurios yra aprūpintos kompetentingos institucijos patvirtinta nuotekų apdorojimo sistema, kuri:

i) inaktyvuoja apvalkale esančius virusus; arba

ii) sumažina ligų perdavimo per gamtinius vandenius pavojų iki priimtino lygio;

d) jos yra skirtos vartoti žmonėms ir supakuotos bei paženklintos tuo tikslu pagal Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 853/2004 ⁽¹⁾ ir

i) nebegalės išlikti gyvos, jei bus grąžintos į tą aplinką, iš kurios yra kilusios; arba

ii) yra skirtos toliau perdirbti jų laikinai nelaikant perdirbimo vietoje;

e) siuntos ar jų produktai, skirti vartoti žmonėms jų toliau neperdirbant, jei jie supakuoti į mažmeninei prekybai skirtas pakuotes, atitinkančias Reglamento (EB) Nr. 853/2004 nuostatas dėl tokių pakuočių.

3. Prie 2 dalies a ir b punktuose nurodytų siuntų, skirtų vežti austres, skirtas auginti ūkiuose, ar į natūralaus išsivalymo vietas, pridedamas gyvūnų sveikatos sertifikatas, užpildytas pagal šio reglamento II priede pateiktą pavyzdį ir Reglamento (EB) Nr. 1251/2008 V priede nurodytas aiškinamąsias pastabas.

4 straipsnis

2 ir 3 straipsniuose nustatytų priemonių taikymo nutraukimas

Kompetentinga institucija gali nustoti taikyti kontrolės priemones dėl užkrėstų teritorijų, nustatytų pagal 2 straipsnio 2 dalį, ir tiekimo rinkai apribojimų, numatytų 3 straipsnyje, 15 dienų po to, kai ji atliko du iš eilės patikrinimus, po kurių paaiškėjo, kad mirtingumas nustojo didėti.

5 straipsnis

Crassostrea gigas austrių iš teritorinio vieneto, kuriame anksčiau buvo taikomos kontrolės priemonės dėl padidėjusio Crassostrea gigas austrių mirtingumo, siejamo su OsHV-1 ūvar virusu, tiekimo rinkai reikalavimai

1. Tiekiamos rinkai *Crassostrea gigas* austrės iš teritorinio vieneto, kuriame 2009 ar 2010 metais buvo taikomos ribojimo priemonės dėl padidėjusio *Crassostrea gigas* austrių mirtingumo, siejamo su OsHV-1 ūvar virusu, turi atitikti toliau nurodytus reikalavimus:

a) prie jų pridėtas gyvūnų sveikatos sertifikatas, užpildytas pagal šio reglamento II priede pateiktą pavyzdį ir pagal Reglamento (EB) Nr. 1251/2008 V priedo aiškinamąsias pastabas, jeigu gyvūnai:

i) skirt valstybėms narėms ar jų teritoriniams vienetais, kuriuose vykdoma OsHV-1 ūvar viruso ankstyvo aptikimo programa ir tas virusas nėra aptiktas; bei

ii) skirti auginti ūkiuose ar vežti į natūralaus išsivalymo vietas;

b) yra iš teritorinio vieneto, kur OsHV-1 ūvar viruso nebuvimas yra įrodytas paėmus mėginius ir atlikus tyrimus pagal I priedo A dalį; taip pat

c) atitinka gyvūnų sveikatos reikalavimus, nustatytus a punkte nurodyto sertifikato pavyzdyje.

2. Ankstyvo OsHV-1 ūvar viruso aptikimo programa, nurodyta 1 dalies a punkto i papunktyje, turi atitikti šiuos reikalavimus:

a) programa turi būti deklaruota Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitetui;

⁽¹⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 55.

- b) tokia deklaracija turi atitikti Sprendimo 2009/177/EB II priede nustatyto formos pavyzdžio 1, 5.1, 5.2, 5.3, 5.5, 5.9, 6 ir 7 punktus;
- c) programoje turi būti numatyta:
- mėginių ėmimas pagal I priedo A dalį;
 - tyrimai dėl OsHV-1 ūvar viruso naudojant I priedo B dalyje nustatytus diagnostinius metodus.
3. 1 dalis taikoma vieną savaitę nuo Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto posėdžio dienos, kurią buvo deklaruota 1 dalies a punkto i papunktyje nurodyta programa.

6 straipsnis

Internetinis informacinis puslapis

- Valstybės narės pateikia Komisijai ir kitoms valstybėms narėms:
- užkrėstų teritorijų ir veiksmų, į kuriuos buvo atsižvelgta nustatant šias teritorijas, sąrašą, įskaitant atitinkamos teritorijos, nustatytos pagal 2 straipsnio 2 dalį, geografinių ribų aprašą;
 - teritorinių vienetų sąrašą, įskaitant atitinkamos teritorijos geografinių ribų aprašą:
 - kuriuose 2009 m. buvo taikytos ribojimo priemonės dėl padidėjusio *Crassostrea gigas* austrių mirtingumo, siejamo su OsHV-1 ūvar virusu;

- kuriuose OsHV-1 ūvar virusas nebuvo aptiktas ir tai įrodyta užkrėstoje teritorijoje paimtų mėginių tyrimais, atliktais pagal I priedo A ir B dalis;

- 5 straipsnio 2 dalyje nurodytas programų deklaracijas, įskaitant atitinkamos teritorijos geografinių ribų aprašą.

- 1 dalyje nurodyta informacija turi būti atnaujinama ir pateikiama internetiniuose informaciniuose puslapiuose, parengtuose pagal Sprendimo 2009/177/EB 10 straipsnį.

7 straipsnis

Ataskaitų teikimas

Valstybės narės pateikia Komisijai pagal 5 straipsnio 2 dalį deklaruotų programų vykdymo ataskaitas ne vėliau kaip iki 2010 m. spalio 1 d.

Ataskaita turi atitikti Sprendimo 2009/177/EB VI priede nustatytą formos pavyzdį.

8 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2010 m. kovo 15 d. iki 2010 m. gruodžio 31 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

A DALIS

Atranka

1. 2 straipsnyje numatytas mėginių ėmimas

2 straipsnyje numatytus mėginius sudaro ne mažiau kaip 12 atskirų *Crassostrea gigas* austrių. Atrenkant šiuos gyvūnus imami silpnų, turinčių trūkumų ar neseniai nugaišusių (nesuirusių) atskirų austrių mėginiai ir jie imami tame teritoriniame vienetė, kuriame stebimas padidėjęs mirtingumas.

2. Mėginių ėmimas, numatytas 3 straipsnio 2 dalies b punkte, 5 straipsnio 1 dalies b punkte ir 5 straipsnio 2 dalyje

a) 3 straipsnio 2 dalies b punkte numatytus mėginius sudaro:

i) jeigu tai lervos, penki ne mažesni kaip 50 mg nesuardytų gyvūnų mėginiai, paimti tarp 4-os ir 8-os dienos po apvaisinimo, įskaitant geldeles, iš kiekvienos siuntos;

ii) jeigu tai austrių ikrai, mažesni nei 6 mm, 30 mėginių – 300 mg nesuardytų gyvūnų, įskaitant geldeles, kiekvienai siuntai;

iii) jeigu tai austrės, didesnės nei 6 mm, 150 atskirų austrių iš kiekvienos siuntos.

Atrenkant šiuos gyvūnus mėginyje jų turi būti paimta proporcingai iš visų siuntos dalių. Jeigu randama silpnų, turinčių trūkumų arba ką tik nugaišusių (nesuirusių) gyvūnų, pirmiausiai turi būti atrinkti šie gyvūnai.

b) 5 straipsnio 2 dalyje numatytą mėginį sudaro ne mažiau kaip 150 *Crassostrea gigas* atskirų austrių iš kiekvienos mėginių ėmimo vietos. Mėginiai imami visuose valstybės narės ar teritorinio vieneto, kuriuos apima programa, ūkiuose ar moliuskų auginimo plotuose.

5 straipsnio 1 dalies b punkte numatytą mėginį sudaro ne mažiau kaip 150 *Crassostrea gigas* atskirų austrių iš kiekvieno teritorinio vieneto.

Atrenkant gyvūnus vadovaujamasi tokiais kriterijais:

— jeigu randama silpnų, turinčių trūkumų arba ką tik nugaišusių (nesuirusių) gyvūnų, pirmiausiai turi būti atrinkti šie gyvūnai. Jeigu tokių gyvūnų nėra, atrinkti gyvūnai turi apimti sveikus mažesnio nei 12 mėnesių amžiaus moliuskus,

— jeigu mėginiai imami ūkiuose, kurie naudoja daugiau nei vieną vandens šaltinį moliuskams auginti, mėginiai turi būti imami iš visų vandens šaltinių taip, kad į mėginį patektų austrės proporcingai iš visų ūkio vietų,

— jeigu mėginiai imami moliuskų auginimo plotuose, mėginiai imami iš pakankamo vietų skaičiaus – bent trijų mėginių ėmimo vietų, jie turi būti iš gyvūnų imami taip, kad mėginyje būtų gyvūnų proporcingai iš visų moliuskų auginimo ploto dalių, įskaitant natūralias moliuskų augimvietes moliuskų auginimo plote. Atrenkant šias mėginių ėmimo vietas vertinami trys pagrindiniai veiksniai: ankstesnis OsHV-1 ūvar viruso aptikimas toje teritorijoje, atsargų tankis, vandens srovės, batimetrijos duomenys ir ūkininkavimo praktika.

c) 5 straipsnio 2 dalyje numatytas mėginių ėmimas atliekamas vienerius metus po to, kai buvo nustatyta, kad OsHV-1 ūvar viruso paplitimas valstybėje narėje ar teritoriniame vienetė yra maksimalus. Jeigu tokių duomenų nėra, mėginiai imami iš karto po to, kai vandens temperatūra viršija 16 °C arba vienerius metus po to, kai temperatūra padidėja iki įprastos didžiausios metinės temperatūros.

d) 5 straipsnio 1 dalies b punkte numatyti mėginiai imami pirmiausia vienerius metus, kaip nurodyta c punkte. Jeigu mėginiai imami kitu metu nei tas vienerių metų laikotarpis, mėginiams paimtos austrės iki ištyrimo turi būti laikomos sąlygomis, kurios yra lygiavertės c punkte nurodytomis sąlygomis, tiek laiko, kol galima aptikti OsHV-1 ūvar virusą.

B DALIS

OsHV-1 ūvar viruso aptikimo diagnostiniai metodai1. *Taikymo sritis*

Šia procedūra paaiškinamas standartinis diagnostinis metodas, kurį reikia naudoti OsHV-1 ūvar virusui aptikti ir identifikuoti taikant polimerazės grandininę reakciją (toliau – PGR). Taip galima atskirti OsHV-1 ir OsHV-1 ūvar virusus.

Prireikus siekdamas optimizuoti reakcijos sąlygas ir pritaikyti savo įrangą bei sąlygas laboratorijos gali taikyti šiame priede aprašytų metodų modifikacijas, jeigu gali būti parodytas lygiavertis jautris ir specifiškumas.

2. *Apibrėžtis*

OsHV-1 ūvar yra apibrėžtas šio reglamento 1 straipsnyje.

3. *Įranga ir aplinkos sąlygos*

Diagnostinis tyrimas, naudojamas OsHV-1 ūvar aptikti ir identifikuoti PGR būdu, turi būti atliekamas naudojant įrangą ir aplinkos sąlygomis, kuriomis paprastai atliekami klasikiniai PGR bandymai:

— Uždara traukos spinta, kurioje yra UV skleidimo sistema, kad būtų išvengta potencialaus užteršimo, kai ruošiamas PGR mišinys.

— Du visiškai sukomplektuoti pipetėčių rinkiniai (2 µl; 20 µl; 200 µl ir 1 000 µl), pirmasis – DNR ekstrakcijai, o kitas – PGR mišiniui paruošti.

— Trys skirtingos pipetės: viena pipetė (2 µl) mėginiams išpilstyti į PGR mišinį, kita pipetė (20 µl) – EB mėginiams paimti ir trečia pipetė (20 µl) – įterpti PGR produktus į agarozės gelius.

— Filtravimo pipečių antgaliai (2 µl; 20 µl; 200 µl ir 1 000 µl) DNR ekstrakcijai, PGR mišiniui paruošti ir mėginiui išpilstyti.

— Pipečių antgaliai (20 µl) EB mėginiams surinkti ir amplifikacijos produktams į agarozės gelį įterpti.

— Ciklinis termostatas amplifikacijoms atlikti.

— Horizontalios elektroforezės sistema PGR produktų elektroforezei atlikti.

— UV stalas PGR produktams po elektroforezės agarozės gelyje stebėti.

— Sistema gelių atvaizdams gauti.

Tyrimą atliekantis tyrėjas turi būti apsivilkęs laboratorinį chalata ir pirštines visais toliau aprašytais tyrimo etapais. Laboratorinis chalatas ir pirštinės turi būti keičiami po kiekvieno pagrindinio veiksmo: DNR ekstrakcijos, PGR mišinio ruošimo, mėginio išpilstymo, amplifikacijos ir įterpimo į gelį.

Šiuos skirtingus tyrimo veiksmus rekomenduojama atlikti skirtingose patalpose. Be to, amplifikacija ir įterpimas į gelį (elektroforezė) turėtų būti atliekami kitoje patalpoje nei ta, kur atliekama DNR ekstrakcija, PGR mišinio ruošimas ir DNR išskirstymas.

4. *Procedūra*4.1. *Mėginio paruošimas*

Gyvos ar neseniai nugaišusios (nesuirusios) austrės, kurios gali būti užšaldytos iki tyrimo, apdorojamos DNR ekstrakcijai atlikti.

Mėginiai apdorojami skirtingai, priklausomai nuo jų dydžio:

- a) jeigu tai lervos – nesuardytų gyvūnų (įskaitant geldeles) 50 mg mėginiai, sumaišyti su 200 µl distiliuoto vandens, sutraiškami ir centrifuguojami 1 000 g greičiu 1 minutę;
- b) jeigu tai mažesni nei 6 mm austrių ikrai – nesuardytų gyvūnų (įskaitant geldeles) 300 mg mėginiai, sumaišyti su 1 200 µl distiliuoto vandens, sutraiškami ir centrifuguojami 1 000 g greičiu 1 minutę;
- c) jeigu tai 6–15 mm dydžio austrių ikrai – kiekvieno gyvūno minkštieji audiniai traiškomi atskirai;
- d) jeigu tai didesni nei 15 mm gyvūnai – žiaunų ir mantijos gabalai atskiriami.

DNR ekstrakcija atliekama naudojant QIAamp® DNA mažąjį rinkinį (QIAGEN) ir laikantis audinių tyrimo protokolo.

Tolesnis mėginio paruošimas atliekamas tokia tvarka:

1. Įpilti 100 µl supernatanto (jei tai a ir b punktuose nurodyti mėginiai) arba įdėti 10–50 mg audinių (jei tai c ir d punktuose nurodyti mėginiai) į 1,5 ml mikrocentrifugos mėgintuvėlį ir įpilti 180 µl buferinio ATL tirpalo.
2. Įpilti 20 µl proteinazės K, maišyti kratant ir inkubuoti 56 °C temperatūroje, kol audinys visiškai išsileidžia (per naktį). Periodiškai suplakti inkubuojamą mėginį, kad jis išsimaišytų. Trumpai centrifuguoti 1,5 ml mikrocentrifugos mėgintuvėlį, kad būtų pašalinti lašai nuo dangtelio.
3. Įpilti į mėginį 200 µl buferinio AL tirpalo, sumaišyti kratant ir apverčiant 15 s ir inkubuoti 70 °C temperatūroje 10 minučių. Trumpai centrifuguoti 1,5 ml mikrocentrifugos mėgintuvėlį, kad būtų pašalinti lašai nuo dangtelio.
4. Įpilti į mėginį 200 µl etanolio (90–100 %), sumaišyti kratant ir apverčiant 15 s. Trumpai centrifuguoti 1,5 ml mikrocentrifugos mėgintuvėlį, kad būtų pašalinti lašai nuo dangtelio.
5. Atsargiai įpilti 4 etapų gautą mišinį į QIAamp centrifugavimo kolonėlę (2 ml surinkimo vamzdelį) nesudrėkinant krašto. Uždaryti dangtelį ir centrifuguoti 10 000 aps. 1 minutę. Įdėti QIAamp centrifugavimo kolonėlę į švarų 2 ml surinkimo mėgintuvėlį (yra rinkinyje) ir išmesti mėgintuvėlį, kuriame yra filtratas.
6. Atsargiai atidaryti QIAamp centrifugavimo kolonėlę ir įpilti 500 µl buferinio AW1 tirpalo nesudrėkinant krašto. Uždaryti dangtelį ir centrifuguoti 10 000 aps. 1 minutę. Įdėti QIAamp centrifugavimo kolonėlę į švarų 2 ml surinkimo mėgintuvėlį (yra rinkinyje) ir išmesti surinkimo mėgintuvėlį, kuriame yra filtratas.
7. Atsargiai atidaryti QIAamp centrifugavimo kolonėlę ir įpilti 500 µl buferinio AW2 tirpalo nesudrėkinant krašto. Uždaryti dangtelį ir centrifuguoti visu greičiu (14 000 aps.) 3 minutes.
8. (Alternatyvi galimybė). Įdėti QIAamp centrifugavimo kolonėlę į naują 2 ml surinkimo mėgintuvėlį (jo nėra rinkinyje) ir išmesti surinkimo mėgintuvėlį, kuriame yra filtratas. Centrifuguoti visu greičiu (14 000 aps.) 1 minutę.
9. Įdėti QIAamp centrifugavimo kolonėlę į švarų 1,5 ml mikrocentrifugos mėgintuvėlį (jo nėra rinkinyje) ir išmesti surinkimo vamzdelį, kuriame yra filtratas. Atsargiai atidaryti QIAamp centrifugavimo kolonėlę ir įpilti 100 µl distiliuoto vandens. Inkubuoti 5 minutes kambario temperatūroje ir centrifuguoti 10 000 aps. 1 min.
10. Kontroliuoti ekstrakcijos kokybę ir efektyvumą (pavyzdžiui, matuojant optinį tankį (260 nm) spektrofotometru arba po elektroforezės agarozės gelyje).
11. Praskiesti mėginius, kad būtų gauta galutinė 50–100 ng/µl DNR koncentracija.
12. Kol atliekama PGR analizė, DNR tirpalai laikomi 4 °C temperatūroje.

DNR ekstrakcijai gali būti naudojami kiti komerciniai rinkiniai, jeigu įrodoma, kad juos naudojant gaunami panašūs rezultatai.

4.2. Polimerazės grandininė reakcija (PGR)

4.2.1. Reagentai

- 10 X buferinis tirpalas (kartu su Taq DNR polimeraze)
- MgCl₂ (kartu su DNR polimeraze) (25 mM)
- Taq DNR polimerazė (Goldstar, Eurogentec) 5 V/μl
- dNTP (dATP, dCTP, dGTP, dTTT) Master mišinys (20 mM) turi būti praskiestas 10 kartų (iki 2 mM) prieš naudojant
- d H₂O (distiliuotas H₂O, kuriame nėra DNR ir RNR)

4.2.2. Pradmenys

Privalo būti naudojami šie pradmenys (1):

CF (10 μM)

CR (10 μM)

4.2.3. PGR mišinys

PGR mišinys kiekvienam mėgintuvėliui yra:

	Tūris mėgintuvėlyje	Galutinė koncentracija
Buferinis tirpalas (10 X)	5 μl	1 X
MgCl ₂ (25 mM)	5 μl	2,5 mM
dNTP (2 mM)	5 μl	0,2 mM
CF (10 μM)	1 μl	0,2 μM
CR (10 μM)	1 μl	0,2 μM
Taq polimerazė (5 V/μl) 1	0,5 μl	2,5 V
dH ₂ O	31,5 μl	

— 49 μL šio PGR mišinio įpilama į kiekvieną PGR mėgintuvėlį

— Į kiekvieną mėgintuvėlį įpilama 1 μl ekstrahuotos DNR (50-100 ng/μl)

4.2.4. Kontrolė

Naudojami dviejų tipų kontroliniai mėginiai:

- Neigiamas kontrolinis mėginys – dH₂O (1 μl – 49 μl PGR mišinio). Siekiama nustatyti galimą reagentų ar darbo aplinkos užterštumą. Vienas neigiamas kontrolinis bandinys turi būti tiriamas kas 10 mėginių arba po kiekvienos mėginių partijos.

(1) Šie pradmenys ar jų aprašai gali būti gauti iš Bendrijos moliuskų ligų etaloninės laboratorijos (LGP-Ifremer, av de Mus de Loup, 17390 La Tremblade, Prancūzija).

- Teigiamą kontrolinį mėginį sudaro plazmidės DNR, turinti CF-CR srities OshV-1 tikslinį genomą. Ja siekiama patikrinti PGR reakcijos veiksmingumą. Vienas teigiamas kontrolinis bandinys turi būti tiriamas atliekant kiekvieną PGR tyrimą. Teigiamus kontrolinius mėginius galima gauti iš Bendrijos etaloninės laboratorijos.

4.2.5. Amplifikacija

Amplifikacijos ciklai yra atliekami ciklinio termostato aparatu.

- Pradinė denatūracija: 2 min 94 °C temperatūroje
- Amplifikacija 35 ciklai (1 min 94 °C temperatūroje, 1 min – 50 °C ir 1 min – 72 °C)
- Galutinė elongacija: 5 min 72 °C temperatūroje

4.3. Elektroforezė

4.3.1. Reagentai

- 50 X TAE (galima įsigyti jau paruoštus naudoti):

Tribazė (40 mM) 242 g

Ledinė acto rūgštis (40 mM) 57,1 ml

Na₂EDTA.2H₂O (1 mM) 18,61 g

dH₂O 1 litrui

pH vertę pakoreguoti iki 8

- Agarozės gelis 2,5 % 1X TAE

Etidžio bromidas (0,5 µg/ml), įpiltas atvėsintus gelį.

- Mėlynojo dažo paruošimas:

Bromfenolio mėlynasis 0,25 %

Ksileno cianolis FF 0,25 %

Sacharozė 40 %

Laikyti 4 °C temperatūroje.

Naudoti praskiestą 6 kartus (2 µl paruošto mėlynojo dažo 10 µl PGR produktų).

- Molekulinio svorio žymeklis:

SmartLadder SF (Eurogentec) Paruoštas naudoti molekulinio svorio žymeklis, įskaitant 9 nuolat tarpus atskirtas juosteles nuo 100 iki 1 000 bp.

4.3.2. Agarozės gelio paruošimas

1. Pasverti 2,5 g agarozės, įpilti 100 ml 1X TAE ir kaitinti, kol mišinys išsilydys.

2. Atšaldžius tirpalą pridėti etidžio bromido (5 µl 100 ml agarozės gelio) ir tirpalą patalpinti į specialią formą su šukų pavidalo išsikišimais (plyšiams formuoti).
3. Kai gelis polimerizuojamas, šukos pašalinamos ir gelis padedamas į horizontalios elektroforezės sistemą, turinčią pakankamai 1X TAE agarozės geliui padengti.
4. 10 µl PGR produktų maišomi su 2 µl mėlynojo dažo (6X) ir įterpiami į plyšius.
5. Viena skylė skirta molekulinio svorio žymekliui (5 µl).
6. Priklausomai nuo gelio dydžio ir storio naudojama 50–150 voltų įtampa nuo 30 min iki 1 val.
7. Gelis stebimas UV spinduliais.

4.4. Rezultatų aiškinimas

OsHV-1 µvar virusas mėginyje nustatomas, jeigu 2,5 % agarozės gelyje atsiranda atitinkamo dydžio juostelė (157 bp vietoje 173 bp nustatant OsHV-1), su visais neigiamais kontroliniais mėginiais gaunant neigiamą rezultatą, o su teigiamais kontroliniais mėginiais – teigiamą.

C DALIS

Užkrėstos teritorijos nustatymas

Nustatant užkrėstą teritoriją pagal 2 straipsnio 2 dalį turi būti atsižvelgta į šiuos ligos plitimo riziką lemiančius veiksnius:

- a) moliuskų skaičių, populiacijos dydį ir pasiskirstymą infekuotuose ūkiuose ar moliuskų auginimo plotuose;
 - b) atstumą iki kaimyninių ūkių ar moliuskų auginimo plotų ir šių ūkių bei plotų tankį;
 - c) perdirbimo įmonių artumą, kontaktinius ūkius ar kontaktinius moliuskų auginimo plotus;
 - d) ūkiuose ar moliuskų auginimo plotuose esančias rūšis;
 - e) užkrėstuose ir kaimyniniuose ūkiuose ar moliuskų auginimo plotuose taikomą ūkininkavimo praktiką; taip pat
 - f) hidrodinamines sąlygas ir kitus nustatytus epizootiniu požiūriu svarbius veiksnius.
-

II PRIEDAS

Pavyzdinis gyvūnų sveikatos sertifikatas tiekti rinkai *Crassostrea gigas* austres, skirtas auginti ūkiuose arba vežti į natūralias moliuskų išsivalymo vietas

EUROPOS SĄJUNGA

Prekybos tarp šalių narių sertifikatas

I Dalis: Duomenys apie siuntą	I.1. Siuntėjas Pavadinimas Adresas Pašto kodas		I.2. Sertifikato numeris		I.2.a. Suteiktas vietinis sertifikato numeris			
			I.3. Centrinė kompetetinga institucija					
			I.4. Vietinė kompetetinga institucija					
	I.5. Gavėjas Pavadinimas Adresas Pašto kodas		I.6.					
			I.7.					
	I.8. Kilmės šalis		ISO kodas	I.9.		I.10. Paskirties šalis	ISO kodas	I.11.
	I.12. Siuntos kilmės adresas/Surinkimo vieta Patvirtinta vandens gyvūnų laikymo vieta ☐ Kiti ☐ Pavadinimas Patvirtinimo numeris Adresas Pašto kodas		I.13. Paskirties adresas Patvirtinta vandens gyvūnų laikymo vieta ☐ Kiti ☐ Adresas Patvirtinimo numeris Pašto kodas					
	I.14. Pakrovimo vieta Pašto kodas		I.15. Išvykimo data ir laikas					
	I.16. Transporto priemonė Lėktuvas ☐ Laivas ☐ Geležinkelio vagonas ☐ Kelio transporto priemonė ☐ Kita ☐ Identifikacija:		I.17. Vežėjas Pavadinimas Patvirtinimo numeris Adresas Pašto kodas Šalis narė					
	I.18. Gyvūnų rūšis/Produktas		I.19. Prekės kodas (KPN) 03.07			I.20. Skaičius/Kiekis		
	I.21.		I.22. Pakuočių skaičius					
	I.23. Konteinerio identifikacija/Plombos numeris		I.24. Įpakavimas					
	I.25. Gyvūnai/Produktai Veislei ☐ Pakaitiniai gyvūnai ☐							
	I.26. Tranzitu per trečiąją šalį ☐ Trečioji šalis ISO kodas Išvažiavimo vieta Kodas Įvažiavimo vieta PVP vieneto numeris		I.27. Tanszitu per ES šalį ☐ Šalis narė ISO kodas Šalis narė ISO kodas Šalis narė ISO kodas					
	I.28. ISO kodas ☐ Trečioji šalis ISO kodas Išvažiavimo vieta Kodas		I.29.					
I.30.								
I.31. Gyvūnų identifikacija Rūšys Kiekis (Mokslinis pavadinimas)								

EUROPOS SĄJUNGA

Tiekti rinkai *Crassostrea gigas* austrės, skirtas auginti ūkiuose arba gabenti į natūralias moliuskų išsivalymo vietas

II. Informacija apie sveikatą	II.a. Serifikato numeris	II.b.
(¹)(²)II.1. Reikalavimai dėl <i>Crassostrea gigas</i> austrių, kilusių iš užkrėstos teritorijos, nustatytos pagal Reglamento (ES) Nr. 175/2010 2 straipsnį Aš, toliau pasirašęs oficialiai paskirtas inspektorius, patvirtinu, kad šio serifikato I dalyje nurodytos <i>Crassostrea gigas</i> austrės: II.1.1. yra iš teritorijos, kurioje taikomos ligos kontrolės priemonės dėl padidėjusio <i>Crassostrea gigas</i> austrių mirtingumo, siejamo su OsHV-1 μvar virusu; (¹)II.1.2. gali būti tiekiamos rinkai pagal Reglamento (ES) Nr. 175/2010 3 straipsnio 2 dalies a punktą;] (¹)II.1.2. yra iš užkrėstos teritorijos dalies, kurioje moliuskų mirtingumas nėra padidėjęs, iš siuntos buvo paimti <i>Crassostrea gigas</i> austrių mėginiai ir ištirti pagal Reglamento (ES) Nr. 175/2010 I priedą, o tyrimo rezultatai buvo neigiami;]] (¹)(³)II.2. Reikalavimai dėl <i>Crassostrea gigas</i> austrių iš valstybės narės ar teritorinio vieneto, kuriam anksčiau buvo taikomos ribojimo priemonės dėl padidėjusio <i>Crassostrea gigas</i> austrių mirtingumo, siejamo su OsHV-1 μvar virusu, skirtų valstybėms narėms ar teritoriniams vienetais, kuriuose taikoma OsHV-1 μvar viruso aptikimo programa Aš, toliau pasirašęs oficialiai paskirtas inspektorius, patvirtinu, kad šio serifikato I dalyje nurodytos <i>Crassostrea gigas</i> austrės: II.2.1. atvežtos iš ūkio ar moliuskų auginimo ploto, kuriame remiantis ūkio ar moliuskų auginimo ploto dokumentais, nėra padidėjusio mirtingumo; II.2.2. atvežtos iš teritorinio vieneto, kuriame OsHV-1 μvar viruso nebuvimas įrodytas imant <i>Crassostrea gigas</i> austrių mėginius ir juos tiriant pagal Reglamento (ES) Nr. 175/2010 I priedą.]		
	II.3. Vežimo ir ženklavimo reikalavimai Aš, toliau pasirašęs oficialiai paskirtas inspektorius, patvirtinu, kad: II.3.1. Šio serifikato I dalyje nurodytos <i>Crassostrea gigas</i> austrės laikomos sąlygomis, įskaitant vandens kokybę, nekeičiančiomis jų sveikatos būklės, II.3.2. vežimo talpykla prieš pakrovimą yra švari, išdezinsekuota arba anksčiau nebuvo naudota, II.3.3. siuntos tapatumas nustatomas iš talpyklos išorėje arba, gabenant mažuoju žvejybos traleriu, laivo manifeste esančios įskaitomos etiketės su atitinkama informacija, nurodyta šio serifikato I dalies I.8–I.13 langeliuose, ir iš tokio užrašo: arba (¹)[<i>Crassostrea gigas</i> austrės skirtos auginti ūkiuose ar gabenti į natūralaus išsivalymo vietas, esančias teritorijoje, kurioje taikoma OsHV-1 μvar viruso ankstyvo aptikimo programa] arba (¹)[„ <i>Crassostrea gigas</i> austrės skirtos auginti ūkiuose ar gabenti į natūralaus išsivalymo vietas, esančias teritorijoje, kurioje taikomos ligos kontrolės priemonės, ir atvežtos iš teritorijos, kurioje taikomos ligos kontrolės priemonės“].	
Pastabos		
I dalis.		
— I.12 langelis. Prireikus, naudojamas leidimo numeris, skirtas atitinkamam ūkiui ar moliuskų auginimo plotui.		
— I.13 langelis. Prireikus, naudojamas leidimo numeris, skirtas atitinkamam ūkiui ar moliuskų auginimo plotui.		
— I.20 ir I.31 langeliai. 31: Kiekis: nurodyti bendrą skaičių.		
— I. 25 langelis. Įrašyti „Veislininkystė“, jei skirtos auginti ūkiuose, „Natūralus išsivalymas“, jei gabenamos natūraliai išsivalyti.		

EUROPOS SĄJUNGA

Tiekti rinkai *Crassostrea gigas* austres, skirtas auginti ūkiuose arba gabenti į natūralias moliuskų išsivalymo vietas

II. Informacija apie sveikatą	II.a. Sertifikato numeris	II.b.
<p>II dalis.</p> <p>(¹) Palikti tinkamą variantą.</p> <p>(²) Šio sertifikato II.1 dalis taikoma <i>Crassostrea gigas</i> austrių siuntoms iš užkrėtos teritorijos, nustatytos pagal Reglamento (ES) Nr. 175/2010 2 straipsnio 2 dalį, ir kurias pagal to reglamento 3 straipsnio 2 dalies a ar b punktą leidžiama išvežti iš tos teritorijos.</p> <p>(³) Šio sertifikato II.2 dalis taikoma Reglamento (ES) Nr. 175/2010 5 straipsnio 1 dalyje nurodytoms <i>Crassostrea gigas</i> austrių siuntoms, kurios skirtos valstybėms narėms ar teritoriniams vienetams, kuriuose taikoma OsHV-1 μvar viruso ankstyvo aptikimo programa ir kurios atvežtos iš teritorijos, kurioje buvo taikomos ribojimo priemonės dėl padidėjusio <i>Crassostrea gigas</i> austrių mirtingumo.</p>		
<p>Oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas arba oficialiai paskirtas inspektorius</p> <p>Vardas ir pavardė (didžiosiomis raidėmis):</p> <p>Vietinis veterinarijos vienetas (tarnyba):</p> <p>Data:</p> <p>Antspaudas:</p> <p>Kvalifikacija ir pareigos:</p> <p>LVU Nr.:</p> <p>Parašas:</p>		

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 176/2010

2010 m. kovo 2 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos direktyvos 92/65/EEB D priedas dėl spermos surinkimo ir saugojimo centrų, embrionų surinkimo ir gamybos grupių, arklių, avių ir ožkų rūšių gyvūnams donorams keliamų reikalavimų ir tų rūšių gyvūnų spermos, kiaušialąsčių ir embrionų tvarkymo

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

92/65/EEB D priedo I skyriaus I ir II skirsnius reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1992 m. liepos 13 d. Tarybos direktyvą 92/65/EEB, nustatančią gyvūnų sveikatos reikalavimus, reglamentuojančius prekybą Bendrijoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis bei embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiose Bendrijos taisyklėse, nurodytose Direktyvos 90/425/EEB A priedo I dalyje, bei jų importą į Bendriją ⁽¹⁾, ypač į jos 22 straipsnio pirmą pastraipą,

kadangi:

- (1) Direktyvoje 92/65/EEB nustatyti gyvūnų sveikatos reikalavimai, reglamentuojantys prekybą Europos Sąjungoje gyvūnais, sperma, kiaušialąstėmis ir embrionais, kuriems netaikomi gyvūnų sveikatos reikalavimai, nustatyti specialiuose toje direktyvoje nurodytuose Europos Sąjungos teisės aktuose, ir jų importą į Europos Sąjungą.
- (2) Joje nustatyti reikalavimai, reglamentuojantys arklių, avių ir ožkų rūšių gyvūnų spermos surinkimo centrų (spermos surinkimo centrai) tvirtinimą ir priežiūrą.
- (3) Tam tikruose surinkimo centruose tų rūšių gyvūnų surinkta sperma tik saugoma. Todėl reikėtų nustatyti atskirus tokių centrų oficialaus tvirtinimo ir priežiūros reikalavimus.
- (4) 1988 m. birželio 14 d. Tarybos direktyvoje 88/407/EEB, nustatančioje gyvūnų sveikatos reikalavimus, taikomus Bendrijos vidaus prekybai galvijų sperma bei jos importui ⁽²⁾, pateikta spermos saugojimo centrų apibrėžtis. Dėl Europos Sąjungos teisės aktų nuoseklumo gyvūnų, kuriems taikomas šis reglamentas, spermos saugojimo centrus pagal šią apibrėžtį reikėtų vadinti „spermos saugojimo centrais“.
- (5) Be to, Direktyva 88/407/EEB nustatyti galvijų spermos saugojimo centrų tvirtinimo ir priežiūros reikalavimai. Šias sąlygas reikėtų laikyti šiame reglamente numatytų arklių, avių ir ožkų rūšių spermos saugojimo centrų tvirtinimo ir priežiūros reikalavimų gairėmis. Direktyvos

- (6) Direktyvoje 92/65/EEB, iš dalies pakeistoje Direktyva 2008/73/EB ⁽³⁾, numatyta, kad avių, ožkų, arklių ir kiaušialąsčių gyvūnų kiaušialąstes ir embrionus turi paimti arba pagaminti valstybės narės kompetentingos institucijos patvirtinta surinkimo arba gamybos grupė.
- (7) Todėl būtina Direktyvos 92/65/EEB D priede nustatyti tų grupių tvirtinimo reikalavimus. Pasaulinės gyvūnų sveikatos organizacijos (PGSO) Sausumos gyvūnų sveikatos kodekso aštuonioliktoje redakcijoje (2009 m.) (Sausumos kodeksas) pateikti dabartiniai embrionų surinkimo ir paruošimo technologijų ir tarptautiniai standartai. To kodekso 4.7, 4.8 ir 4.9 skyriuose pateiktos rekomendacijos dėl *in vivo* būdu gautų embrionų surinkimo ir paruošimo, *in vitro* būdu pagamintų embrionų surinkimo ir paruošimo ir embrionų, su kuriais atliktos mikromanipuliacijos, surinkimo ir paruošimo. Į šias rekomendacijas reikėtų atsižvelgti Direktyvos 92/65/EB D priedo III skyriuje. Todėl šiuos skirsnius reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (8) Tarptautinė embrionų perkėlimo draugija (IETS) – tai tarptautinė organizacija ir specialistų forumas, kurie, *inter alia*, remia embrionų gamybos mokslą ir tarptautiniu lygmeniu koordinuoja embrionų tvarkymo ir registravimo procedūrų standartizavimą. IETS keletą metų rengė praktinę patirtimi ir moksliskai pagrįstus protokolus, kad būtų išvengta ligos perdavimo pavojaus perkeliant donoro embrioną recipientui. Šie protokolai iš esmės pagrįsti sanitariniais embrionų tvarkymo metodais, nurodytais IETS vadovo trečioje redakcijoje ir išsamiau nagrinėti Sausumos kodekse. IETS rekomenduojamais embrionų tvarkymo metodais galima pakeisti įprastas kai kurių ligų prevencines priemones, pvz., diagnostinius donorų tyrimus, tačiau taikant kitas priemones tokiomis rekomendacijomis reikėtų naudotis tik įprastoms priemonėms sustiprinti ar papildyti.
- (9) Direktyvoje 92/65/EEB taip pat numatyta, kad arklių, avių ir ožkų rūšių gyvūnų donorų sperma turi būti surenkama tik iš tos direktyvos D priedo II skyriuje nustatytus reikalavimus atitinkančių gyvūnų. Šiuos reikalavimus, keliamus eržilams, avinams ir ožiams donorams, reikėtų peržiūrėti atsižvelgiant į Sausumos kodekso 4.5 skyriuje nustatytus tarptautinius standartus. Todėl D priedo II skyriaus A ir B skirsnius reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

⁽¹⁾ OL L 268, 1992 9 14, p. 54.⁽²⁾ OL L 194, 1988 7 22, p. 10.⁽³⁾ OL L 219, 2008 8 14, p. 40.

- (10) Taikant šio reglamento nuostatas dėl avių ir ožkų rūšių gyvūnų donorų reikėtų atsižvelgti į 2001 m. gegužės 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001, nustatančio tam tikrų užkrečiamųjų spongiforminių encefalopatijų prevencijos, kontrolės ir likvidavimo taisykles ⁽¹⁾, 2006 m. kovo 31 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 546/2006, įgyvendinančio Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 999/2001 nuostatas dėl nacionalinių skrepi ligos kontrolės programų ir papildomų garantijų, nukrypstančio nuo tam tikrų Sprendimo 2003/100/EB reikalavimų ir panaikinančio Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1874/2003 ⁽²⁾, ir 2007 m. spalio 26 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 1266/2007 dėl Tarybos direktyvos 2000/75/EB įgyvendinimo taisyklių, susijusių su tam tikrų mėlynojo liežuviu ligai neatsparių rūšių gyvūnų kontrole, stebėseną, priežiūra ir judėjimo ribojimais ⁽³⁾, nuostatas.
- (11) Taikant šio reglamento nuostatas dėl antibiotikų naudojimo spermoje arba embrionams surinkti, šaldyti ir saugoti skirtoje priemonėje, reikėtų atsižvelgti į 2001 m. lapkričio 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2001/82/EB dėl Bendrijos kodekso, reglamentuojančio veterinarinius vaistus ⁽⁴⁾, nuostatas.
- (12) Taikant šio reglamento nuostatas dėl kiaulių rūšies moteriškosios lyties gyvūnų donorų reikėtų atsižvelgti į 2008 m. vasario 21 d. Komisijos sprendimo 2008/185/EB dėl papildomų garantijų, susijusių su Aujeskieji liga, Bendrijos vidaus prekybai kiaulėmis, ir kriterijų, pateikiant informaciją apie šią ligą ⁽⁵⁾, nuostatas.
- (13) Direktyvoje 92/65/EEB numatyta, kad prekiauti galima tik tam tikrus toje direktyvoje nustatytus reikalavimus atitinkančią spermą, kiaušialąstėmis ir embrionais. Joje visų pirma numatyta, kad turi būti atlikti tam tikri eržilų tyrimai nustatyti, ar sperma gali būti surenkama, įskaitant

tyrimus arklinių šeimos gyvūnų infekcinei anemijai ir užkrečiamajam metritui nustatyti. Direktyvoje 92/65/EEB taip pat numatyta, kad moteriškosios lyties donorai, kurių kiaušialąstės ir embrionai bus surenkami, turi atitikti tam tikrus reikalavimus. Tačiau šiuo metu nėra reikalavimų atlikti moteriškosios lyties gyvūnų donorų tyrimus arklinių šeimos gyvūnų infekcinei anemijai ir užkrečiamajam metritui nustatyti. Kadangi nėra jokių mokslinių įrodymų, kad apdorojus embrionus būtų pašalintas pavojus, galintis kilti perkeltant iš užkrėsto moteriškosios lyties gyvūno donoro paimtą embrioną, reikėtų papildyti gyvūnų sveikatos reikalavimus ir įtraukti tyrimus arklinių šeimos gyvūnų infekcinei anemijai ir užkrečiamajam metritui nustatyti. Todėl D priedo II skyriaus C skirsnį reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.

- (14) Todėl Direktyvos 92/65/EEB D priedą reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti.
- (15) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Direktyvos 92/65/EEB D priedas iš dalies keičiamas pagal šio reglamento priedą.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2010 m. rugsėjo 1 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

⁽¹⁾ OL L 147, 2001 5 31, p. 1.

⁽²⁾ OL L 94, 2006 4 1, p. 28.

⁽³⁾ OL L 283, 2007 10 27, p. 37.

⁽⁴⁾ OL L 311, 2001 11 28, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 59, 2008 3 4, p. 19.

PRIEDAS

Direktyvos 92/65/EEB D priedas pakeičiamas taip:

„D PRIEDAS

I SKYRIUS

Spermos surinkimo centrams, spermos saugojimo centrams, embrionų surinkimo ir embrionų gamybos grupėms taikomi reikalavimai*I. Spermos surinkimo ir saugojimo centrų tvirtinimo reikalavimai*

1. Kad būtų patvirtintas ir gautų 11 straipsnio 4 dalyje nurodytą veterinarinės registracijos numerį, kiekvienas spermos surinkimo centras turi:
 - 1.1. būti nuolat prižiūrimas kompetentingos institucijos įgalioto centro veterinarijos gydytojo;
 - 1.2. turėti bent:
 - a) rakinamas gyvūnų laikymo patalpas ir, jei reikia arklinių šeimos gyvūnams – mocionui skirtą aikštelę, kurios būtų atskirtos nuo spermos surinkimo, paruošimo ir saugojimo patalpų;
 - b) gyvūnams atskirti skirtas patalpas, tiesiogiai nesusisiekiančias su tomis patalpomis, kuriose gyvūnai paprastai laikomi;
 - c) spermos surinkimo patalpas, kurios gali būti atviroje ore, turi būti apsaugotos nuo nepalankių oro sąlygų, o grindų danga spermos surinkimo vietoje ir aplink ją turi būti neslidė, kad parkritus būtų išvengta sunkių susižalojimų, nepažeidžiant 1.4 punkto reikalavimų;
 - d) atskirą patalpą, skirtą valymo ir dezinfekavimo ar sterilizavimo įrenginiams laikyti;
 - e) spermos paruošimo patalpas, atskirtas nuo surinkimo patalpų ir d punkte nurodytos patalpos valymo įrenginiams laikyti, kurios neprivalo būti toje pačioje vietoje;
 - f) spermos saugojimo patalpą, kuri neprivalo būti toje pačioje vietoje;
 - 1.3. būti pastatytas ar atskirtas taip, kad nebūtų sąlyčio su ūkiniais gyvūnais, esančiais už centro ribų;
 - 1.4. būti pastatytas taip, kad visą surinkimo centrą, išskyrus biuro patalpas, o laikant arklinių šeimos gyvūnus – mocionui skirtą aikštelę – būtų galima lengvai valyti ir dezinfekuoti.
2. Kad būtų patvirtintas, kiekvienas spermos saugojimo centras turi atitikti šiuos reikalavimus:
 - a) jeigu centre saugoma daugiau nei vienos rūšies sperma, surinkta pagal šią direktyvą patvirtintuose spermos surinkimo centruose, arba embrionai saugomi centre laikantis šios direktyvos nuostatų, kiekvienai gyvūnų rūšiai, kurios sperma saugoma tame centre, turi būti skirtas atskiras 11 straipsnio 4 dalyje nurodytas veterinarinės registracijos numeris;
 - b) turi būti nuolat prižiūrimas kompetentingos institucijos įgalioto centro veterinarijos gydytojo;
 - c) turi turėti atskirą spermos saugojimo patalpą, kurioje būtų spermai ir (arba) embrionams saugoti būtina įranga, ir kuri būtų pastatyta taip, kad šie produktai ir įranga būtų apsaugoti nuo nepalankių oro sąlygų ir aplinkos poveikio;
 - d) turi būti pastatytas taip, kad nebūtų sąlyčio su ūkiniais ir kitais gyvūnais, esančiais už centro ribų;
 - e) turi būti pastatytas taip, kad visą centrą, išskyrus biuro patalpas, o laikant arklinių šeimos gyvūnus – mocionui skirtą aikštelę – būtų galima lengvai valyti ir dezinfekuoti;
 - f) turi būti pastatytas taip, kad į jį negalėtų patekti pašaliniai asmenys.

II. Spermos surinkimo ir saugojimo centrų priežiūros reikalavimai

1. Spermos surinkimo centrai turi:

1.1. būti prižiūrimi siekiant užtikrinti, kad:

- a) juose būtų laikomi tik tų rūšių gyvūnai, iš kurių turi būti surenkama sperma.

Vis dėlto galima priimti ir kitų naminių gyvūnų, jeigu jie nekelia jokio pavojaus užkrėsti infekcinėmis ligomis tas rūšis, iš kurių turi būti surinkta sperma, ir atitinka centro veterinarijos gydytojo nustatytus reikalavimus.

Jeigu arklinių šeimos gyvūnų spermos surinkimo centrai naudojami tomis pačiomis patalpomis su dirbtinio sėklinimo ar kergimo centru, tai moteriškosios lyties arklinių šeimos gyvūnai (kumelės) ir nekastruoti vyriškosios lyties arklinių šeimos gyvūnai (eržilai), skirti kumelėms paruošti, bei eržilai, skirti kergti, priimami, jeigu jie atitinka II skyriaus 1 skirsnio 1.1, 1.2, 1.3 ir 1.4 punktų reikalavimus;

- b) į centrą nepatektų pašaliniai asmenys ir kad leidimus turintys lankytojai atitiktų centro veterinarijos gydytojo nustatytus reikalavimus;
- c) būtų samdomi tik kompetentingi darbuotojai, tinkamai išmokyti dezinfekavimo ir higienos metodų, kuriuos taikant neleidžiama ligoms plisti;

1.2. būti prižiūrimi siekiant užtikrinti, kad:

- a) būtų registruojama tokia informacija:

i) kiekvieno centre esančio gyvūno rūšis, veislė, gimimo data ir tapatumas;

ii) į centrą atvežamų ir iš jo išvežamų gyvūnų judėjimas;

iii) ligos istorija ir visi laikomų gyvūnų diagnostiniai tyrimai bei jų rezultatai, taikytas gydymas ir vakcinavimas;

iv) spermos surinkimo ir paruošimo data;

v) spermos paskirties vieta;

vi) spermos saugykla;

- b) visi centre laikomi gyvūnai ne mažiau kaip 30 dienų iki pirmojo spermos surinkimo ir spermos surinkimo metu nebuvo kergiami;

- c) sperma būtų surenkama, paruošiama ir saugoma tik šiais tikslais įrengtose patalpose;

- d) visi instrumentai, turintys sąlytį su sperma arba gyvūnu donoru surenkant arba paruošiant spermą prieš naudojant būtų tinkamai dezinfekuojami arba sterilizuojami, išskyrus instrumentus, kurie yra nauji, vienkartiniai ir panaudojus išmetami (vienkartiniai instrumentai).

Jeigu arklinių šeimos gyvūnų spermos surinkimo centrai naudoja tas pačias patalpas kaip dirbtinio sėklinimo ar kergimo centras, reikia griežtai atskirti dirbtiniam sėklinimui ar kergimui naudojamus instrumentus ir įrenginius nuo tų instrumentų ir įrenginių, kurie liečiasi su gyvūnais donorais ar kitais spermos surinkimo centre laikomais gyvūnais;

- e) spermai paruošti naudojami gyvūniniai produktai, įskaitant skiediklius, priedus arba užpildus, būtų pagaminti taip, kad nekeltų jokio pavojaus gyvūnų sveikatai arba prieš naudojant būtų paruošti taip, kad būtų išvengta tokių pavojų;

- f) spermai konservuoti arba saugoti būtų naudojamos kriogeninės medžiagos, kurios prieš tai nebuvo naudotos kitiems gyvūniniams produktams;

- g) spermai saugoti ir vežti skirti indai kaskart prieš juos pripildant būtų tinkamai dezinfekuojami arba sterilizuojami, išskyrus indus, kurie yra nauji, vienkartiniai ir panaudojus išmetami (vienkartiniai indai);

- h) kiekviena spermos dozė arba kiekvienas šviežios, ruošti skirtos spermos ejakuliatas būtų aiškiai paženklinami, kad būtų galima lengvai nustatyti spermos surinkimo datą, gyvūno donoro rūšį, veislę ir patį gyvūną donorą bei spermos surinkimo centro patvirtinimo numerį;

1.3. gyvūnų poravimosi metu būti tikrinami oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo bent kartą per kalendorinius metus, jeigu laikomi gyvūnai, kurių poravimasis yra sezoninis, ir du kartus per kalendorinius metus, jeigu gyvūnų poravimasis nepriklauso nuo metų laiko, kad prirėkus, remiantis registruota informacija, standartinėmis veiklos procedūromis ir vidaus audito duomenimis, būtų apsvarstyti ir patikrinti visi klausimai, susiję su tvirtinimo, priežiūros ir stebėsenos reikalavimais.

2. Spermos saugojimo centrai turi:

2.1. būti prižiūrimi, kad:

- a) gyvūnų donorų, kurių sperma saugoma centre, statusas atitiktų šios direktyvos reikalavimus;
- b) būtų laikomasi 1.1 punkto b ir c papunkčiuose nustatytų reikalavimų;
- c) būtų registruojama visa informacija apie spermos judėjimą į saugojimo centrą ir iš jo;

2.2. būti stebimi, kad:

- a) į patvirtintą spermos saugojimo centrą būtų įvežama tik sperma iš patvirtinto surinkimo arba saugojimo centro, jei ji buvo vežama sąlygomis, teikiančiomis visas įmanomas sveikatos garantijas, ir neturėjo sąlyčio su kita šios direktyvos reikalavimų neatitinkančia sperma;
- b) sperma būtų saugoma tik specialiai tam skirtose patalpose, laikantis griežtų higienos reikalavimų;
- c) visi su sperma sąlytį turintys instrumentai prieš naudojant būtų tinkamai dezinfekuojami arba sterilizuojami, išskyrus vienkartinius instrumentus;
- d) spermai saugoti ir vežti skirti indai kaskart prieš juos pripildant būtų tinkamai dezinfekuojami arba sterilizuojami, išskyrus vienkartinius indus;
- e) spermai konservuoti arba saugoti būtų naudojamos kriogeninės medžiagos, kurios prieš tai nebuvo naudotos kitiems gyvūniniams produktams;
- f) kiekviena spermos dozė būtų aiškiai paženklinama, kad būtų galima lengvai nustatyti spermos surinkimo datą, gyvūno donoro rūšį, veislę ir patį gyvūną donorą bei spermos surinkimo centro patvirtinimo numerį. Kiekviena valstybė narė Komisijai ir kitoms valstybėms narėms praneša jos teritorijoje naudojamo ženklavimo ypatybes ir formą;

2.3. nukrypstant nuo 2.2 punkto a papunkčio, patvirtintame spermos saugojimo centre leidžiama saugoti embrionus, jeigu jie atitinka šios direktyvos reikalavimus ir yra laikomi atskiruose induose;

2.4. būtų tikrinami oficialiai paskirto veterinarijos gydytojo bent du kartus per kalendorinius metus, kad prirėkus, remiantis registruota informacija, standartinėmis veiklos procedūromis ir vidaus audito duomenimis, būtų apsvarstyti ir patikrinti visi klausimai, susiję su tvirtinimo, priežiūros ir stebėsenos reikalavimais.

III. Embrionų surinkimo ir gamybos grupių tvirtinimo ir priežiūros reikalavimai

1. Kad būtų patvirtinta, kiekviena embrionų surinkimo grupė turi atitikti toliau nurodytus reikalavimus.

1.1. Embrionus turi surinkti, paruošti ir saugoti grupės veterinarijos gydytojas arba vienas ar keli jam pavaldūs kompetentingi techniniai darbuotojai, kuriuos veterinarijos gydytojas išmokė naudoti tam tikrus higienos metodus bei būdus ir ligų kontrolės būdus ir principus.

1.2. Grupės veterinarijos gydytojas turi būti atsakingas už visą grupės veiklą, įskaitant:

- a) gyvūno donoro tapatumo ir jo sveikatos būklės patikrinimą;
- b) gyvūnų donorų sanitarinę priežiūrą ir operavimą;
- c) dezinfekavimo ir higienos procedūras;
- d) šios informacijos registravimą:
 - i) kiekvieno gyvūno rūšis, veislė, gimimo data ir tapatumas;
 - ii) ligos istorija ir visi gyvūnams donorams atlikti diagnostiniai tyrimai bei jų rezultatai, taikytas gydymas ir vakcinavimas;

- iii) oocitų, kiaušialąsčių ir embrionų surinkimo, paruošimo ir saugojimo vieta ir data;
 - iv) embrionų tapatumas ir informacija apie paskirties vietą, jeigu ji žinoma.
- 1.3. Grupė turi prižiūrėti oficialiai paskirtas veterinarijos gydytojas ir bent kartą per kalendorinius metus tikrinti, prirėkus, remdamasis registruota informacija, standartinėmis veiklos procedūromis ir vidaus audito duomenimis, ar laikomasi sanitarinių embrionų surinkimo, paruošimo ir saugojimo reikalavimų, ir spręsti visus klausimus, susijusius su tvirtinimo ir priežiūros reikalavimais.
- 1.4. Grupė turi turėti stacionariąją arba kilnojamąją laboratoriją, kurioje galėtų tirti, ruošti ir pakuoti embrionus, ir kurioje būtų bent vienas darbo stalas, optinis mikroskopas arba stereomikroskopas, ir, prirėkus, kriogeninė įranga.
- 1.5. Stacionariojoje laboratorijoje turi būti:
- a) patalpa embrionams ruošti, atskirta nuo vietos, kur laikomi gyvūnai donoriai, kol iš jų surenkami embrionai;
 - b) patalpa arba vieta instrumentams valyti ir sterilizuoti, išskyrus tuos atvejus, kai naudojama vienkartinė įranga;
 - c) patalpa embrionams saugoti.
- 1.6. Kilnojamojoje laboratorijoje turi būti:
- a) specialiai įrengta transporto priemonės dalis, padalyta į du skyrius:
 - i) embrionams tirti ir ruošti skirtas skyrius, kuris turi būti švarus, ir
 - ii) įrangai ir medžiagoms, kurių reikia dirbant su gyvūnais donoriais, laikyti skirtas skyrius;
 - b) naudojama tik vienkartinė įranga, išskyrus tuos atvejus, kai įrenginių sterilumą ir skysčių bei kitų produktų, būtinų embrionams surinkti ir paruošti, tiekimą galima užtikrinti turimu ryšiu su stacionariąja laboratorija.
- 1.7. Pastatai ir laboratorijos turi būti suprojektuoti ir fiziškai išdėstyti ir grupės savo darbą turi atlikti taip, kad būtų išvengta kryžminio embrionų užkrėtimo.
- 1.8. Grupė turi turėti saugojimo patalpas:
- a) kuriose būtų bent viena rakinama patalpa kiaušialąstėms ir embrionams saugoti;
 - b) kurios būtų lengvai valomos ir dezinfekuojamos;
 - c) kuriose būtų registruojama informacija apie atvežamus ir išvežamus embrionus;
 - d) kuriose būtų kiaušialąstėms ir embrionams saugoti skirti indai, laikomi vietoje, kurią kontroliuoja grupės veterinarijos gydytojas ir kurią reguliariai tikrina oficialiai patvirtintas veterinarijos gydytojas.
- 1.9. Kompetentinga institucija gali leisti saugoti spermą 1.8 punkte nurodytose patalpose, jei ji:
- a) atitinka avių ir ožkų rūšių arba arklinių šeimos gyvūnams taikomus šios direktyvos reikalavimus arba 1990 m. birželio 26 d. Tarybos direktyvos 90/429/EEB dėl gyvūnų sveikatos reikalavimų, taikomų Bendrijos vidaus prekybai naminių kuilių sperma ir jos importui ⁽¹⁾, kiaulių rūšių gyvūnams taikomus reikalavimus;
 - b) grupės darbai saugoma atskiruose induose, patvirtintiems embrionams saugoti skirtose patalpose.
2. Kad būtų patvirtinta, kiekviena embrionų gamybos grupė turi atitikti toliau nurodytus reikalavimus.
- 2.1. Grupės nariai turi būti išmokyti atitinkamų ligų kontrolės ir laboratorinių metodų, visų pirma darbo steriliomis sąlygomis procedūrų.

⁽¹⁾ OL L 224, 1990 8 18, p. 62.

2.2. Grupė turi turėti stacionariąją laboratoriją, kurioje turi būti:

- a) tinkama įranga ir patalpos, taip pat atskiros patalpos:
 - oocitams iš kiaušidžių išimti,
 - oocitams, kiaušialąstėms ir embrionams ruošti,
 - embrionams saugoti;
- b) laminarinio tekėjimo įrenginys arba kitokia tinkama įranga, kurioje būtų galima atlikti visas technines procedūras, kurioms būtinos specialios sterilios sąlygos (ruošiant kiaušialąstes, embrionus ir spermą).

Vis dėlto spermą centrifuguoti galima ir ne laminarinio tekėjimo ar kitame įrenginyje, jeigu imamasi visų higienos užtikrinimo priemonių.

2.3. Jeigu kiaušialąstės ir kiti audiniai turi būti surenkami skerdykloje, grupė turi turėti tinkamą įrangą kiaušidėms bei kitiems audiniams rinkti ir pervežti į paruošimo laboratoriją laikantis higienos ir saugos reikalavimų.

II SKYRIUS

Gyvūnams donorams taikomi reikalavimai

I. Eržilams donorams taikomi reikalavimai

1. Sperma gali būti surenkama tik iš tokio eržilo donoro, kuris, patvirtinus centro veterinarijos gydytojui, atitinka toliau nurodytus reikalavimus.
 - 1.1. Priimant jį į centrą ir spermos surinkimo dieną jis privalo neturėti jokių klinikinių infekcinės ar užkrečiamosios ligos požymių.
 - 1.2. Jis turi būti atvežtas iš valstybės narės ar trečiosios šalies teritorijoje ar teritorijos dalyje, jeigu teritorija suskirstyta regionais, esančio veterinarijos gydytojo prižiūrimo ūkio, ir kiekvienas iš jų turi atitikti Direktyvos 90/426/EEB reikalavimus.
 - 1.3. 30 dienų iki spermos surinkimo dienos jis turėjo būti laikomas tokiuose ūkiuose, kuriuose per tą laikotarpį nė vienas eržilas neturėjo jokių klinikinių arklinių šeimos gyvūnų virusinio arterito arba užkrečiamojo metrito požymių;
 - 1.4. 30 dienų iki pirmo spermos surinkimo ir spermos surinkimo laikotarpiu jis neturėjo būti kergiamas.
 - 1.5. Pagal 1.6 punkte numatytą programą kompetentingos institucijos pripažinta laboratorija turėjo atlikti toliau nurodytus tyrimus:
 - a) arklinių šeimos gyvūnų infekcinei anemijai nustatyti – imunodifuzijos agarų gelyje tyrimas, (Coggins tyrimas) arba ELISA tyrimas (rezultatai turi būti neigiami);
 - b) arklinių šeimos gyvūnų virusiniam arteritui nustatyti – visos eržilo donoro spermos mėginio viruso išskyrimo tyrimas (rezultatas turi būti neigiamas), išskyrus atvejus, kai atliekant serumo neutralizavimo tyrimą arklinių šeimos gyvūnų virusiniam arteritui nustatyti atskiedus serumą 1:4 gaunamas neigiamas rezultatas;
 - c) užkrečiamajam arklinių metritui nustatyti – tyrimas, atliekamas du kartus kas septynias dienas, išskiriant *Taylorella equigenitalis* mikroba iš priešėjakuliacinio skysčio arba spermos mėginio, taip pat iš lyties organų tepinėlių, kurie imami bent iš apyvarpės, šlaplės ir šlaplės duobės (rezultatas kiekvienu atveju turi būti neigiamas).
 - 1.6. Jam turi būti taikoma viena iš šių tyrimų programų:
 - a) jei eržilas donoras ne trumpiau kaip 30 dienų iki pirmo spermos surinkimo dienos ir spermos rinkimo laikotarpiu buvo nuolat laikomas spermos surinkimo centre ir joks surinkimo centre laikomas arklinių šeimos gyvūnas neturėjo tiesioginio sąlyčio su arklinių šeimos gyvūnais, kurių sveikatos būklė yra prasčiau nei eržilo donoro, atliekami 1.5 punkte nustatyti surinktos eržilo donoro spermos mėginių, paimtų iki pirmo spermos surinkimo ir praėjus bent 14 dienų nuo minėtojo ne trumpesnio nei 30 dienų laikymo laikotarpio pradžios, tyrimai;

b) jei eržilas donoras ne trumpiau kaip 30 dienų iki pirmo spermos surinkimo dienos ir spermos surinkimo laikotarpiu buvo laikomas spermos surinkimo centre, tačiau kartais gali būti išvežamas iš to centro nuolatiniame ne ilgesniam kaip 14 dienų laikotarpiui ir už tai atsakingas centro veterinarijos gydytojas, ir (arba) kitas surinkimo centre laikomas arklinių šeimos gyvūnas turėjo tiesioginę sąlytį su arklinių šeimos gyvūnais, kurių sveikatos būklė yra prastesnė, surinktos eržilo donoro spermos mėginių tyrimai, nustatyti 1.5 punkte, atliekami taip:

i) ne rečiau kaip vieną kartą per metus prasidėjus poravimosi metui arba iki pirmo spermos surinkimo dienos ir praėjus bent 14 dienų nuo minėtojo ne trumpesnio nei 30 dienų laikymo laikotarpio pradžios, ir

ii) spermos surinkimo laikotarpiu taip:

— atliekant tyrimą, kurio reikalaujama 1.5 punkto a papunktyje – ne rečiau kaip kas 90 dienų,

— atliekant tyrimą, kurio reikalaujama 1.5 punkto b papunktyje – ne rečiau kaip kas 30 dienų, išskyrus tuos atvejus, kai tiriant viruso išskyrimo tyrimu, kuris turi būti atliekamas du kartus per metus, eržilo serologinio tyrimo arklinių šeimos gyvūnų virusiniam arteritui nustatyti rezultatas yra teigiamas,

— atliekant tyrimą, kurio reikalaujama 1.5 punkto c papunktyje – ne rečiau kaip kas 60 dienų;

c) jei eržilas donoras neatitinka a ir b punkto reikalavimų ir (arba) sperma surinkta norint prekiauti užšaldyta sperma, surinktos eržilo donoro spermos mėginių tyrimai, kurių reikalaujama 1.5 punkte, atliekami taip:

i) ne rečiau kaip vieną kartą per metus prasidėjus poravimosi metui;

ii) III skyriaus I skirsnio 1.3 punkto b papunktyje numatytu saugojimo laikotarpiu ir iki spermą išvežant iš centro arba panaudojant, tiriami mėginiai, paimti ne anksčiau kaip 14 dienų ir ne vėliau kaip 90 dienų po spermos surinkimo dienos.

Nukrypstant nuo ii įtraukos nuostatų, mėginių po spermos surinkimo imti ir 1.5 punkto b papunktyje aprašyto tyrimo arklinių šeimos gyvūnų virusiniam arteritui nustatyti nereikia, kai tiriant viruso išskyrimo tyrimu, kuris turi būti atliekamas du kartus per metus, eržilo serologinio tyrimo arklinių šeimos gyvūnų virusiniam arteritui nustatyti rezultatas yra teigiamas.

1.7. Jei bent vieno 1.5 punkte numatyto tyrimo rezultatai yra teigiami, eržilas donoras turi būti atskirtas, o jo sperma, surinkta po paskutinio atlikto tyrimo, kurio rezultatas buvo neigiamas, negali būti prekiaujama, išskyrus (kai atliekamas tyrimas arklinių šeimos gyvūnų virusiniam arteritui nustatyti) spermą iš kiekvieno ejakulato, kurio tyrimo arklinių šeimos gyvūnų virusiniam arteritui nustatyti išskiriant virusą rezultatas neigiamas.

Surinkta kitų spermos surinkimo centre esančių eržilų sperma nuo tos dienos, kai buvo paimtas paskutinis mėginys, kurio vieno iš 1.5 punkte numatytų tyrimų rezultatas buvo neigiamas, turi būti laikoma atskirai ir ja neturi būti prekiaujama tol, kol spermos surinkimo centrui nebus grąžintas ankstesnis sveikatos statusas ir nebus atlikti atitinkami laikomos spermos oficialūs tyrimai, kad būtų paneigtas 1.5 punkte minėtų ligų sukėlėjų buvimas spermoje.

1.8. Surinkta spermos surinkimo centre esančių eržilų, kuriems taikomas draudimas pagal Direktyvos 90/426/EEB 4 arba 5 straipsnį, sperma turi būti laikoma atskirai ir ja neturi būti prekiaujama tol, kol spermos surinkimo centrui oficialiai patvirtintas veterinarijos gydytojas negrąžins ankstesnio sveikatos statuso pagal Direktyvą 90/426/EEB ir nebus atlikti atitinkami laikomos spermos oficialūs tyrimai, kad būtų paneigtas Direktyvos 90/426/EEB A priede išvardytų ligų sukėlėjų buvimas spermoje.

II. Vyrškosios lyties avių ir ožkų rūšių gyvūnams donorams taikomi reikalavimai

1. Visiems į spermos surinkimo centrą įvežamiems avių ir ožkų rūšių gyvūnams taikomi toliau nurodyti reikalavimai.

1.1. Jie buvo laikomi karantino sąlygomis ne trumpiau kaip 28 dienas tam tikslui skirtose kompetentingos institucijos patvirtintose patalpose, kuriose laikomi tik panašios sveikatos būklės gyvūnai (karantino patalpos).

1.2. Prieš atvežant į karantino patalpas jie priklausė avių ar ožkų ūkiui, kuris pagal Direktyvos 91/68/EEB 2 straipsnį yra oficialiai neužkrėstas brucelioze, ir prieš tai nebuvo laikomi ūkyje, kurio sveikatos statusas bruceliozės atžvilgiu yra žemesnis.

- 1.3. Jie atvežti iš ūkio, kuriame 60 dienų iki jų atvežimo į karantino patalpas buvo atliekamas jų serologinis tyrimas užkrečiamajam epididimitui (*B. ovis*) nustatyti laikantis Direktyvos 91/68/EEB D priedo reikalavimų arba bet koks kitas lygiavėrcio pagrįsto tikslumo ir specifiskumo lygio tyrimas.
- 1.4. Atlikti šie minėtų gyvūnų kraujo mėginio, paimto per 28 dienas iki 1.1 punkte nurodyto karantino laikotarpio pradžios, tyrimai ir kiekvienu atveju gautas neigiamas rezultatas, išskyrus c papunkčio ii įtraukoje nurodytos pasienio ligos tyrimo rezultata:
 - a) bruceliozei (*B. melitensis*) nustatyti – serologinis tyrimas, atliktas laikantis Direktyvos 91/68/EEB C priedo reikalavimų;
 - b) užkrečiamajam epididimitui (*B. ovis*) nustatyti – serologinis tyrimas, atliktas laikantis Direktyvos 91/68/EEB C priedo reikalavimų, arba bet koks kitas lygiavėrcio pagrįsto tikslumo ir specifiskumo lygio tyrimas;
 - c) pasienio ligai nustatyti:
 - i) viruso išskyrimo tyrimas arba viruso antigeno tyrimas ir
 - ii) serologinis tyrimas antikūnų buvimui arba nebuvimui nustatyti (antikūnių tyrimas).

Kompetentinga institucija gali leisti šiame punkte nurodytus tyrimus atlikti naudojant karantino patalpose paimtus mėginius. Jei toks leidimas suteiktas, 1.1 punkte nurodytas karantino laikotarpis negali prasidėti prieš mėginio paėmimo dieną. Tačiau jei kurio nors iš šiame punkte nurodytų tyrimų rezultatai bus teigiami, atitinkamas gyvūnas turi būti nedelsiant pašalinamas iš karantino patalpos. Grupinio izoliavimo atveju likusiems gyvūnams 1.1 punkte nurodytas karantino laikotarpis negali prasidėti, kol nepašalinamas gyvūnas, kurio tyrimo rezultatas buvo teigiamas.

- 1.5. Atlikti šie jų mėginių, paimtų per 1.1 punkte nurodytą karantino laikotarpį ir bent 21 dieną po jų atvežimo į karantino patalpas, tyrimai ir gauti neigiami rezultatai:
 - a) bruceliozei (*B. melitensis*) nustatyti – serologinis tyrimas, atliktas laikantis Direktyvos 91/68/EEB C priedo reikalavimų,
 - b) užkrečiamajam epididimitui (*B. ovis*) nustatyti – serologinis tyrimas, atliktas laikantis Direktyvos 91/68/EEB C priedo reikalavimų, arba bet koks kitas lygiavėrcio pagrįsto tikslumo ir specifiskumo lygio tyrimas.
- 1.6. Atlikti šie jų kraujo mėginių, paimtų per 1.1 punkte nurodytą karantino laikotarpį bent 21 dieną po jų atvežimo į karantino patalpas, 1.4 punkto c papunkčio i ir ii įtraukose nurodyti tyrimai pasienio ligai nustatyti.

Bet kurią gyvūną (kurio serologinio tyrimo rezultatai neigiami arba teigiami) leidžiama įvežti į spermos surinkimo centrą tik tuo atveju, jeigu gyvūnuose, kurių serologiniai tyrimai buvo neigiami iki įvežimo į karantino patalpas dienos, neįvyksta serologinė konversija.

Jeigu serologinė konversija įvyksta, visi gyvūnai, kurių serologinis tyrimas tebėra neigiamas, laikomi karantino sąlygomis, kol grupėje tris savaites nuo serologinės konversijos pradžios serologinė konversija nebevyksta.

Gyvūnus, kurių serologinio tyrimo rezultatas teigiamas, gali būti leidžiama įvežti į spermos surinkimo centrą, jeigu atlikus 1.4 punkto c papunkčio i įtraukoje nurodytą tyrimą gautas neigiamas rezultatas.

2. Gyvūnus į spermos surinkimo centrą leidžiama įvežti tik gavus specialų centro veterinarijos gydytojo leidimą. Kiekvienas gyvūnų įvežimas į spermos surinkimo centrą ir išvežimas iš jo turi būti registruojamas.
3. Visi į spermos surinkimo centrą įvežami gyvūnai jų įvežimo dieną privalo neturėti jokių klinikinių ligos požymių.

Nepažeidžiant 4 punkto nuostatų, visi gyvūnai turi būti atvežti iš karantino patalpų, kurios gyvūnų išvežimo į spermos surinkimo centrą dieną turi oficialiai atitikti šiuos reikalavimus:

- a) turi būti teritorijoje, aplink kurią 10 kilometrų spinduliu bent per 30 paskutinių dienų nebuvo užfiksuota snukio ir nagų ligos atvejų;
- b) per paskutinius trejus mėnesius jose turi nebūti užfiksuota snukio ir nagų ligos ir bruceliozės atvejų;
- c) per paskutines 30 dienų jose turi nebūti užfiksuota ligų, apie kurias būtina pranešti, kaip apibrėžta Direktyvos 91/68/EEB 2 straipsnio b punkto 6 papunktyje.

4. Jeigu laikomasi 3 punkte numatytų reikalavimų ir jeigu per paskutinius 12 mėnesių prieš išvežant gyvūnus buvo atlikti 5 punkte išvardyti nuolatiniai tyrimai, gyvūnai iš patvirtinto spermos surinkimo centro gali būti perkelti į kitą tokio pat sveikatos statuso centrą netaikant karantino laikotarpio ir neatliekant tyrimų, jeigu perkeliama tiesiogiai. Toks gyvūnas privalo neturėti tiesioginio ar netiesioginio sąlyčio su prastesnės sveikatos būklės poranagiais gyvūnais, o naudojama transporto priemonė prieš naudojant turi būti dezinfekuojama. Jei gyvūnas perkeliamas iš vieno spermos surinkimo centro į spermos surinkimo centrą kitoje valstybėje narėje, tai turi būti atliekama laikantis Direktyvos 91/68/EEB nuostatų.
5. Visiems spermos surinkimo centre laikomiems avių ir ožkų rūšių gyvūnams bent vieną kartą per kalendorinius metus turi būti atliekami toliau išvardyti tyrimai ir gaunami neigiami rezultatai:
 - a) bruceliozei (*B. melitensis*) nustatyti – serologinis tyrimas, atliktas laikantis Direktyvos 91/68/EEB C priedo reikalavimų;
 - b) užkrečiamajam epididimitui (*B. ovis*) nustatyti – serologinis tyrimas, atliktas laikantis Direktyvos 91/68/EEB D priedo reikalavimų, arba bet koks kitas lygiavertis pagrįsto tikslumo ir specifiskumo lygio tyrimas;
 - c) pasienio ligai nustatyti – 1.4 punkto c papunkčio ii įtraukoje nurodytas antikūnių tyrimas, kuris taikomas tik gyvūnams, kurių serologinio tyrimo rezultatai neigiami.
6. Visi šiame skirsnyje nurodyti tyrimai turi būti atliekami patvirtintoje laboratorijoje.
7. Jei bent vieno 5 punkte aprašyto tyrimo rezultatai neigiami, gyvūnas turi būti atskirtas, o jo sperma, surinkta po paskutinio atlikto tyrimo, kurio rezultatas buvo neigiamas, negali būti prekiaujama.

Pirmoje pastraipoje nurodytas gyvūnas turi būti išvežamas iš to centro, išskyrus pasienio ligos atveju, kai turi būti atliktas gyvūno 1.4 punkto c papunkčio i įtraukoje nurodytas tyrimas ir gautas neigiamas rezultatas.

Sperma, surinkta iš kitų spermos surinkimo centre esančių gyvūnų nuo tos dienos, kai buvo paimtas paskutinis mėginys, kurio vieno iš 5 punkte aprašytų tyrimų rezultatas neigiamas, turi būti laikoma atskirai ir ja neturi būti prekiaujama tol, kol spermos surinkimo centrui nebus grąžintas ankstesnis sveikatos statusas ir nebus atlikti atitinkami laikomos spermos oficialūs tyrimai, kad būtų paneigtas 5 punkte minėtų ligų sukėlėjų buvimas spermoje.

8. Sperma turi būti surenkama iš gyvūnų, kurie:
 - a) spermos surinkimo dieną neturėjo jokių klinikinių ligos požymių;
 - b) per 12 mėnesių iki spermos surinkimo dienos:
 - i) nebuvo vakcinuoti nuo snukio ir nagų ligos arba
 - ii) buvo vakcinuoti nuo snukio ir nagų ligos likus ne mažiau kaip 30 dienų iki surinkimo; tokiu atveju imami 5 % (ne mažiau kaip penki šiaudeliai) kiekvieno spermos surinkto kiekio ir atliekamas viruso išskyrimo tyrimas snukio ir nagų ligai nustatyti, o rezultatas turi būti neigiamas;
 - c) jei surenkama šviežia sperma – ne trumpiau kaip 30 dienų iki spermos surinkimo nuolat buvo laikomi patvirtintame spermos surinkimo centre;
 - d) atitinka Direktyvos 91/68/EEB 4, 5 ir 6 straipsniuose nustatytus reikalavimus;
 - e) jei jie laikyti 11 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje nurodytuose ūkiuose – per 30 dienų iki spermos surinkimo dienos turėjo būti atlikti jų toliau nurodyti tyrimai ir gauti neigiami rezultatai:
 - i) serologinis tyrimas bruceliozei (*B. melitensis*) nustatyti, atliktas laikantis Direktyvos 91/68/EEB C priedo reikalavimų;
 - ii) serologinis tyrimas užkrečiamajam epididimitui (*B. ovis*) nustatyti, atliktas laikantis Direktyvos 91/68/EEB D priedo reikalavimų, arba bet koks kitas lygiavertis pagrįsto tikslumo ir specifiskumo lygio tyrimas;
 - iii) pasienio ligos viruso tyrimas;
 - f) ne mažiau kaip 30 dienų iki pirmo spermos surinkimo ir laikotarpiu nuo pirmo 1.5 ir 1.6 punktuose arba e papunktyje nurodyto mėginio paėmimo dienos iki spermos surinkimo laikotarpio pabaigos nebuvo kergiami.

9. Surinkta spermos surinkimo centre arba ūkyje, nurodytame 11 straipsnio 2 dalies pirmoje įtraukoje, esančių vyrškosios lyties avių ir ožkų rūšių gyvūnų donorų, kuriems taikomas draudimas dėl gyvūnų sveikatos priežasčių pagal Direktyvos 68/68/EEB 4 straipsnį, sperma turi būti saugoma atskirai ir ja neturi būti prekiaujama tol, kol spermos surinkimo centrui oficialiai patvirtintas veterinarijos gydytojas negrąžins ankstesnio sveikatos statuso pagal Direktyvą 91/68/EEB ir nebus atlikti atitinkami laikomos spermos oficialūs tyrimai, kad būtų paneigtas Direktyvos 91/68/EEB B priedo I skyriuje išvardytų ligų sukėlėjų buvimas spermoje.

III SKYRIUS

Spermai, kiaušialąstėms ir embrionams taikomi reikalavimai

I. Spermos surinkimui, paruošimui, saugojimui ir vežimui taikomi reikalavimai

- 1.1. Jei, nepažeidžiant Europos Parlamento ir Tarybos Direktyvos 2001/82/EB⁽¹⁾ nuostatų, yra pridėta antibiotikų ar antibiotikų mišinio, kurių baktericidinis aktyvumas yra bent lygiavertis šių mišinių baktericidiniui aktyvumui kiekviename spermos mililitre: gentamicino (250 µg), tilozino (50 µg), linkomicino ir spektinomicino (150/300 µg); penicilino (500 IU), streptomicino (500 µg), linkomicino ir spektinomicino (150/300 µg) arba amikacino (75µg), divekacino (25µg), pridėtų antibiotikų pavadinimus ir jų koncentraciją reikia nurodyti 11 straipsnio 2 dalies ketvirtoje įtraukoje nurodytame sveikumo sertifikate.
- 1.2. Visi spermai surinkti, paruošti, konservuoti ar šaldyti naudojami instrumentai prieš naudojant turi būti tinkamai dezinfekuoti arba sterilizuoti, išskyrus vienkartinius instrumentus.
- 1.3. Užšaldyta sperma turi būti:
 - a) padėta ir saugoma jai saugoti skirtuose induose:
 - i) išvalytuose ir dezinfekuotuose arba sterilizuotuose prieš naudojant, arba vienkartinuose induose;
 - ii) su kriogenine medžiaga, kuri prieš tai nebuvo naudota kitiems gyvūniniams produktams;
 - b) iki išsiuntimo ar panaudojimo ne trumpiau kaip 30 dienų nuo surinkimo dienos laikoma patvirtintomis sąlygomis.
- 1.4. Prekiauti skirta sperma:
 - a) į paskirties valstybę narę turi būti vežama induose, kurie prieš naudojant buvo išvalyti, dezinfekuoti arba sterilizuoti, arba vienkartinuose induose, kurie buvo užplombuoti ir sunumeruoti prieš išvežant iš patvirtintų spermos surinkimo arba saugojimo centrų;
 - b) turi būti paženklinta taip, kad ant šiaudelių ar kitų pakuočių nurodytas numeris sutaptų su numeriu 11 straipsnio 2 dalies ketvirtoje įtraukoje nurodyto sveikumo sertifikate ir numeriu ant indo, kuriame ji saugoma ir vežama.

II. Kiaušialąstėms ir embrionams keliami reikalavimai

1. *In vivo* būdu gautų embrionų surinkimas ir paruošimas

In vivo būdu gauti embrionai turi būti pradėti dirbtinai apseklus spermą, atitinkančią šios direktyvos reikalavimus, ir turi būti surenkami, paruošiami ir konservuojami laikantis šių reikalavimų:

- 1.1. Embrionus turi surinkti ir paruošti patvirtinta embrionų surinkimo grupė išvengiant sąlyčio su bet kuria kita embrionų partija, neatitinkančia šios direktyvos reikalavimų.
- 1.2. Embrionai turi būti surenkami nuo kitų patalpų ar ūkio, kuriame embrionai renkami, dalių atskirtoje patalpoje, kuri yra geros būklės ir pastatyta iš medžiagų, leidžiančių ją lengvai valyti ir dezinfekuoti.
- 1.3. Embrionai turi būti paruošiami (tikrinami, plaunami, apdorojami ir sudedami į pažymėtus ir sterilius šiaudelius, ampules arba kitokias pakuotes) stacionariojoje arba kilnojamojoje laboratorijoje, kuri ligoms imlių rūšių atžvilgiu turi būti teritorijoje, aplink kurią 10 kilometrų spinduliu per paskutines 30 dienų nebuvo užfiksuota snukio ir nagų ligos atvejų.
- 1.4. Visa embrionams surinkti, tvarkyti, plauti, šaldyti ir saugoti naudojama įranga prieš naudojant turi būti sterilizuojama ar tinkamai išvaloma ir dezinfekuojama, kaip numatyta IETS vadove⁽²⁾, arba tai turi būti vienkartinė įranga.

⁽¹⁾ OL L 311, 2001 11 28, p. 1.

⁽²⁾ Tarptautinės embrionų perkėlimo draugijos vadovas. Procedūrinės embrionų perkėlimo technologijų taikymo gairės ir bendroji informacija, pabrėžiant sanitarines procedūras, kurias paskelbė Tarptautinės embrionų perkėlimo draugija, 1111 North Dunlap Avenue, Savoy, Illinois 61874 JAV (<http://www.iets.org/>).

- 1.5. Biologiniuose gyvūniniuose produktuose, kurie naudojami embrionams surinkti, paruošti, plauti arba laikyti skirtose priemonėse ar tirpaluose neturi būti jokių patogeninių mikroorganizmų. Embrionams surinkti, šaldyti arba saugoti skirtos priemonės ar tirpalai turi būti sterilizuojami taikant patvirtintus metodus pagal IETS vadovą ir tvarkomi taip, kad būtų užtikrintas sterilumas. Prireikus į surinkti, paruošti, plauti ir saugoti skirtas priemones gali būti pridama antibiotikų pagal IETS vadovą.
 - 1.6. Embrionams konservuoti arba saugoti naudojamos kriogeninės medžiagos, prieš tai turi nebūti naudotos kitiems gyvūniniams produktams.
 - 1.7. Kiekvienas embrionų šiaudelis, ampulė arba kita pakuotė turi būti aiškiai paženklinta etiketėmis vadovaujantis standartizuota sistema pagal IETS vadovą.
 - 1.8. Embrionai turi būti plaunami pagal IETS vadovą, o skaidrusis apvaskalas (*zona pellucida*) turi būti nepalietas iki plovimo ir po jo. Jei reikia nukenksminti arba pašalinti tam tikrus virusus, standartinė plovimo procedūra turi būti keičiama ir numatomas papildomas plovimas fermentu tripsinu, vadovaujantis IETS vadovu.
 - 1.9. Iš skirtingų gyvūnų paimti embrionai neplaunami kartu.
 - 1.10. Turi būti ištirtas visas skaidrusis apvaskalas (*zona pellucida*) apžiūrint visą jo ne mažiau kaip 40 kartų padidintą paviršiaus plotą, ir turi būti patvirtinta, kad jis yra nepalietas ir nėra jokių prie jo prilipusių svetimkūnių.
 - 1.11. Partijos, kurią ištyrus kaip aprašyta 1.10 punkte neatitikimų nenustatyta, embrionai turi būti dedami į sterilius šiaudelius, ampules ar kitą pakuotę, paženklintą pagal 1.7 punkto nuostatas, ir ji nedelsiant užplombuojama.
 - 1.12. Prireikus kiekvienas embrionas turi būti kuo greičiau užšaldomas ir saugomas vietoje, kurią prižiūri grupės veterinarijos gydytojas.
 - 1.13. Kiekviena embrionų surinkimo grupė turi siūsti oficialiam tyrimui jos veikloje nustatytų negyvybingų embrionų ar kiaušidžių ir naudotų išplovimo ir perplovimo skysčių mėginius patikrinti, ar šie nėra užkrėsti bakterijomis ir virusais, kaip numatyta IETS vadove.
 - 1.14. Kiekviena embrionų surinkimo grupė du metus po to, kai embrionai buvo parduoti arba importuoti, saugo su embrionų surinkimu susijusius duomenis:
 - a) atitinkamų gyvūnų donorų veislę, amžių ir tapatybę;
 - b) grupės atlikto embrionų surinkimo, paruošimo ir saugojimo vietą;
 - c) embrionų tapatybę ir išsamią informaciją apie siuntos adresatą.
2. Kiaušialąsčių, kiaušidžių ir kitų audinių surinkimas ir paruošimas, siekiant gaminti *in vitro* apvaisinimo būdu gaunamus embrionus.
- 1.1–1.14 punktuose nurodyti reikalavimai taikomi *mutatis mutandis* surenkant ir paruošiant kiaušialąstes, kiaušides ir kitus audinius, naudotinus apvaisinant *in vitro* būdu ir (arba) auginant *in vitro*. Taip pat taikomos šios nuostatos:
- 2.1. Kompetentingai institucijai turi būti žinomas (-i) gyvūnų donorų kilmės ūkis (-iai) ir jis (jie) turi priklausyti jos kompetencijai.
 - 2.2. Jeigu kiaušidės ir kiti audiniai turi būti renkami skerdykloje iš atskirų gyvūnų arba iš donorų siuntų (surinkimas iš siuntų), ta skerdykla turi būti oficialiai patvirtinta pagal 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 854/2004, nustatantį specialiąsias gyvūninės kilmės produktų, skirtų vartoti žmonėms, oficialios kontrolės taisykles⁽¹⁾, ir turi būti prižiūrima veterinarijos gydytojo, kuris turi užtikrinti, kad būtų atliekami galimų gyvūnų donorų patikrinimai *ante mortem* ir *post mortem*, ir patvirtinti, kad nenustatyta jokių atitinkamų užkrečiamųjų ligų, kuriomis gali užsikrėsti gyvūnai, požymių. Dėl ligoms imlių gyvūnų skerdykla turi būti teritorijoje, aplink kurią 10 kilometrų spinduliu bent per paskutines 30 dienų nebuvo užfiksuota snukio ir nagų ligos atvejų.
 - 2.3. Kiaušidžių partijos neturi patekti į paruošimo laboratoriją, kol nebus užbaigtas gyvūnų donorų *post-mortem* tyrimas.
 - 2.4. Kiaušidėms ir kitiems audiniams paimti ir vežti skirta įranga prieš naudojant turi būti išvaloma ir dezinfekuojama arba sterilizuojama ir turi būti naudojama tik tam tikslui.

⁽¹⁾ OL L 139, 2004 4 30, p. 206.

3. *In vitro* apvaisinimo būdu gauti embrionai

1.1–1.14 punktuose nustatytos sąlygos taikomos *mutatis mutandis in vitro* apvaisinimo būdu gautų embrionų paruošimui. Taip pat taikomos šios nuostatos:

- 3.1. *In vitro* apvaisinimo būdu gaunami embrionai turi būti pradėti apvaisinant *in vitro* būdu šios direktyvos reikalavimus atitinkančia sperma.
- 3.2. Pasibaigus auginimo *in vitro* laikotarpiui, tačiau prieš embrionus užšaldant, laikant ir vežant jie turi būti nuplaunami ir apdorojami kaip nurodyta 1.8, 1.10 ir 1.11 punktuose.
- 3.3. Iš skirtingų gyvūnų donorų (jei paimama iš atskiro gyvūno) arba iš skirtingų surinkimo partijų paimti embrionai turi būti plaunami atskirai.
- 3.4. Iš skirtingų gyvūnų donorų (jei paimama iš atskiro gyvūno) arba iš skirtingų surinkimo partijų paimti embrionai nelaikomi tame pačiame šiaudelyje, ampulėje arba kitoje pakuotėje.

4. Embrionų, su kuriais atliktos mikromanipuliacijos, paruošimas

Prieš atliekant mikromanipuliacijas, kurios gali pažeisti skaidrųjį apvaskalą (*zona pellucida*), visi embrionai arba kiaušialąstės turi būti surenkamos ir paruošiamos laikantis 1, 2 ir 3 punktuose nustatytų sanitarinių reikalavimų. Taip pat taikomi šie reikalavimai:

- 4.1. Jeigu su embrionais atliekamos manipuliacijos, per kurias įsiskverbama į skaidrųjį apvaskalą (*zona pellucida*), jos turi būti atliekamos tinkamose laboratorinėse patalpose prižiūrint patvirtintam grupės veterinarijos gydytojui.
- 4.2. Kiekviena embrionų surinkimo grupė pagal 1.14 punkto nuostatas saugo savo veiklos duomenis, įskaitant informaciją apie embrionams taikytus mikromanipuliacijos metodus, kuriuos taikant įsiskverbama į skaidrųjį apvaskalą (*zona pellucida*). Kai embrionai gaunami *in vitro* apvaisinimo būdu, embriono tapatybę galima nustatyti pagal partiją, tačiau turi būti pateikiama išsami informacija, nurodanti kiaušidžių ir (arba) kiaušialąsčių surinkimo datą ir vietą. Iš pateiktos informacijos taip pat turi būti įmanoma nustatyti gyvūnų donorų kilmės ūkį.

5. Embrionų saugojimas

- 5.1. Kiekviena embrionų surinkimo ir gamybos grupė turi užtikrinti, kad embrionai būtų saugomi esant tinkamai temperatūrai I skyriaus III skirsnio 1.8 punkte nurodytose saugojimo patalpose.
- 5.2. Užšaldyti embrionai iki išsiuntimo ne trumpiau kaip 30 dienų nuo surinkimo arba pagaminimo dienos turi būti saugomi patvirtintomis sąlygomis.

6. Embrionų vežimas

- 6.1. Prekiauti skirti embrionai į paskirties valstybę narę turi būti vežami induose, kurie prieš naudojimą buvo išvalyti, dezinfekuoti arba sterilizuoti, arba vienkartinuose induose, kurie buvo užplombuoti ir sunumeruoti prieš išvežant iš patvirtintų saugojimo patalpų.
- 6.2. Šiaudeliai, ampulės ar kitos pakuotės turi būti paženklininti taip, kad ant šiaudelių, ampulių ar kitų pakuočių nurodytas numeris sutaptų su numeriu 11 straipsnio 3 dalies trečioje įtraukoje nurodyto sveikumo sertifikate ir su numeriu ant indo, kuriame jie saugomi ir vežami.

IV SKYRIUS

Moteriškosios lyties gyvūnams donorams taikomi reikalavimai

1. Moteriškosios lyties gyvūnai donorai gali būti naudojami kaip embrionų ar kiaušialąsčių donorai tik tuo atveju, jeigu jie ir ūkiai, iš kurių jie kilę, atitinka (patvirtinus oficialiai patvirtintam veterinarijos gydytojui) atitinkamų direktyvų dėl Sąjungos vidaus prekybos gyvais veisti skirtais gyvūnais, ir tokios rūšies produkcijos reikalavimus.
2. Kiaulių rūšies moteriškosios lyties gyvūnai donorai turi atitikti ne tik Direktyvoje 64/432/EEB nustatytus reikalavimus, bet ir tos direktyvos 9 arba 10 straipsnyje nustatytus reikalavimus dėl Aujeskio ligos, išskyrus *in vivo* būdu gaunamus embrionus, kurie apdorojami tripsinu.
3. Direktyvos 91/68/EEB nuostatos turi būti taikomos avių ir ožkos rūšies moteriškosios lyties gyvūnams donorams.

4. Kumelės donorės turi atitikti ne tik Direktyvos 90/426/EEB reikalavimus, bet ir:
- 4.1. ne mažiau kaip 30 dienų iki kiaušialąsčių arba embrionų surinkimo ir laikotarpiu nuo pirmo 4.2 ir 4.3 punktuose nurodyto pirmo mėginio paėmimo dienos ir kiaušialąsčių ir embrionų surinkimo dienos neturėjo būti kergiami;
 - 4.2. arklinių šeimos gyvūnų infekcinei anemijai nustatyti turėjo būti atliktas kraujo mėginių, pirmą kartą paimtų per paskutines 30 dienų prieš pirmą kiaušialąsčių arba embrionų surinkimą, o vėliau – kas 90 dienų surinkimo laikotarpiu, imunodifuzijos agarų gelyje tyrimas, žinomas kaip *Coggins* tyrimas, arba ELISA tyrimas, o jų rezultatai turi būti neigiami;
 - 4.3. užkrečiamajam arklių metritui nustatyti turėjo būti atliktas mėginių, paimtų iš klitorio duobės ir klitorio anties gleivinės per du vienas po kito įvykusius rujos laikotarpius, ir papildomo kultūros bandinio, paimto iš gimdos kaklelio per vieną rujos laikotarpį, tyrimas išskiriant *Taylorella equigenitalis*, ir po 7–14 dienų auginimo gauti neigiami rezultatai.“
-

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 177/2010

2010 m. kovo 2 d.

kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93, išdėstantis Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 2913/92, nustatantį Bendrijos muitinės kodeksą ⁽¹⁾, ypač į jo 247 straipsnį,

kadangi:

- (1) Dėl aiškumo tikslinga pakeisti Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 ⁽²⁾ 313 straipsnio, nustatančio atvejus, kuriais laikoma, kad prekės turi Bendrijos prekių statusą, struktūrą.
- (2) Siekiant sukurti Europos jūrų transporto erdvę be kliūčių, nurodytą Komisijos komunikate ir veiksmų plane, kuriais siekiama sukurti Europos jūrų transporto erdvę be kliūčių ⁽³⁾, reikia supaprastinti ūkinės veiklos vykdytojams ir muitinei keliamus uždavinius, susijusius su prekėmis, gabenamomis jūra tarp Bendrijos muitų teritorijoje esančių uostų.
- (3) Visų pirma tikslinga nustatyti reguliarių laivybos linijų leidimo ir laivų registracijos tvarką panaudojant AEO sertifikatų išdavimui naudojamą elektroninę informacijos ir ryšių sistemą, kaip numatyta Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 14x straipsnyje.
- (4) Siekiant naudoti mažiau spausdintų dokumentų, Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 324e straipsnyje nurodyto atspausdinto keitimosi duomenimis manifesto neturėtų būti reikalaujama, kai muitinės turi prieigą prie elektroninės informacijos ir ryšių sistemos, kurioje yra keitimosi duomenimis manifestas.
- (5) Reikėtų pakeisti 324c straipsnio 1 dalį įterpiant teisingą nuorodą, susijusią su antspaudams taikytinomis apsaugos priemonėmis. Būtina pakeisti klaidingas nuorodas į Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 37c priedą, padarytas informacijoje apie tranzito deklaracijos duomenis, kaip išdėstyta to reglamento su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1192/2008 ⁽⁴⁾, 37a priede.

(6) Todėl reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti Reglamentą (EEB) Nr. 2454/93.

(7) Siekiant pateisinti teisėtus ūkinės veiklos vykdytojų lūkesčius, leidimai steigti reguliarias laivybos linijas, suteikti anksčiau nei pradėdamas taikyti šis reglamentas, turėtų būti laikomi leidimais, suteiktais pagal šį reglamentą. Siekiant užtikrinti, kad visi leidimai būtų toje pačioje elektroninėje sistemoje, išankstiniai leidimai turėtų būti kaupiami AEO sertifikatų išdavimo elektroninėje informacijos ir ryšių sistemoje.

(8) Valstybėms narėms ir muitinės įstaigoms reikėtų suteikti pakankamai laiko, kad būtų sukurta visiškai funkcionali elektroninė informacijos ir ryšių sistema.

(9) Atsižvelgiant į tai, kad Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 su pakeitimais, padarytais Reglamentu (EB) Nr. 1192/2008, 37a priede išdėstytos nuostatos dėl informacijos apie tranzito deklaracijos duomenis taikomos nuo 2008 m. liepos 1 d., reikėtų nustatyti, kad tų nuostatų pakeitimai taip pat įsigalioja nuo tos datos.

(10) Šiame reglamente numatytos priemonės atitinka Muitinės kodekso komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EEB) Nr. 2454/93 iš dalies keičiamas taip:

1. 313 straipsnis pakeičiamas taip:

„313 straipsnis

1. Taikant Kodekso 180 straipsnį ir šio straipsnio antroje dalyje išvardytas išimtis, visos Bendrijos muitų teritorijoje esančios prekės laikomos Bendrijos prekėmis, nebent nustatoma, kad jos neturi Bendrijos statuso.

2. Toliau išvardytos prekės nelaikomos Bendrijos prekėmis, nebent vadovaujantis šio reglamento 314–323 straipsniais nustatoma, kad jos turi Bendrijos statusą:

a) prekės, įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją pagal Kodekso 37 straipsnį;

⁽¹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

⁽²⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

⁽³⁾ COM(2009) 10 galutinis.

⁽⁴⁾ OL L 329, 2008 12 6, p. 1.

- b) laikinai saugomos prekės arba prekės, esančios I kontrolės tipo laisvojoje zonoje, kaip apibrėžta šio reglamento 799 straipsnyje, arba laisvajame sandėlyje;
- c) prekės, pateiktos sąlyginio neapmokestinimo procedūrai, arba esančios II kontrolės tipo, kaip apibrėžta šio reglamento 799 straipsnyje, laisvojoje zonoje.

3. Nukrypstant nuo 2 dalies a punkto, prekės, įvežtos į Bendrijos muitų teritoriją, laikomos Bendrijos prekėmis, nebent nustatoma, kad jos neturi Bendrijos statuso:

- a) jei, gabenant oru, prekės buvo pakrautos arba perkrautos Bendrijos muitų teritorijoje esančiame oro uoste, kad būtų išgabentos į kitą Bendrijos muitų teritorijoje esantį oro uostą, jeigu minėtos prekės gabenamos pagal valstybėje narėje parengtą bendrąjį transporto dokumentą; arba
- b) jei, gabenant jūra, prekės tarp Bendrijos muitų teritorijoje esančių uostų buvo gabenamos reguliaria laivybos linija, kurios leidimas suteiktas pagal 313b straipsnį.“

2. 313a ir 313b straipsniai pakeičiami taip:

„313a straipsnis

Reguliari laivybos linija – tai linija, kuria prekės gabenamos laivais, kurie plaukioja tik tarp Bendrijos muitų teritorijoje esančių uostų, ir kurie negali atplaukti nė iš vienos vietos, esančios už šios teritorijos ribų, plaukti ar įplaukti į ją arba į šios teritorijos uosto I kontrolės tipo, kaip apibrėžta 799 straipsnyje, laisvąją zoną.

313b straipsnis

1. Valstybės narės, kurios teritorijoje yra įsisteigusi laivybos bendrovė, arba, jei taip nėra, kurios teritorijoje ši bendrovė turi regioninę atstovybę, muitinė, gavusi prašymą gali leisti šiai bendrovei steigti reguliarią laivybos liniją, jeigu įvykdomos šio straipsnio ir 313c straipsnio sąlygos.

2. Leidimas suteikiamas tik laivybos bendrovėms, kurios:

- a) yra įsisteigusios arba turi regioninę atstovybę Bendrijos muitų teritorijoje ir kurių dokumentai bus prieinami kompetentingai muitinei;
- b) atitinka 14h straipsnyje išdėstytas sąlygas;
- c) nustato, koks (-ie) laivas (-ai) bus naudojamas (-i) reguliarioje laivybos linijoje, ir nurodys uostus, į kuriuos bus įplaukiama suteikus leidimą;

d) išpareigoja plaukdamas reguliarių laivybos linijų maršrutais, neįplaukti į jokią ne Bendrijos muitų teritorijoje esantį uostą arba jokią Bendrijos muitų teritorijoje esančio I kontrolės tipo uosto laisvąją zoną ir atviroje jūroje jokių prekių neperkrauti;

e) išpareigoja užregistruoti reguliarioms laivybos linijoms skirtų laivų ir įplaukimo uostų pavadinimus leidimą suteikiančioje muitinėje.

3. Prašyme suteikti reguliarios laivybos linijos leidimą nurodomos su ta linija susijusios valstybės narės. Valstybės narės muitinė, kuriai pateiktas prašymas (leidimą suteikianti muitinė), su laivybos linija susijusių kitų valstybių narių muitinėms (atitinkamoms muitinėms) apie tai praneša per elektroninę informacijos ir ryšių sistemą, nurodytą 14x straipsnyje.

Nepažeidžiant 4 dalies nuostatų, per 45 dienas nuo tokio pranešimo gavimo atitinkamos muitinės gali atsakyti patenkinti prašymą remdamosi tuo, kad neįvykdyta 2 dalies b punkto sąlyga, ir apie atsakymą pranešti per 14x straipsnyje nurodytą elektroninę informacijos ir ryšių sistemą. Atitinkama muitinė nurodo atsakymo patenkinti prašymą pagrindą ir teisinės nuostatas, susijusias su padarytais pažeidimais. Tokiu atveju leidimą suteikianti muitinė nesuteikia leidimo ir apie tai praneša pareiškėjui, nurodydama atsakymo suteikti leidimą priežastis.

Jeigu iš atitinkamų muitinių negaunama jokio atsakymo ar atsakymo, išnagrinėjusi, ar patenkintos leidimo suteikimo sąlygos, leidimą suteikianti muitinė suteikia leidimą, kurį pripažįsta kitos su laivybos linija susijusios valstybės narės. Leidimams laikyti ir atitinkamoms muitinėms pranešti, kad leidimas buvo suteiktas, naudojama 14x straipsnyje nurodyta elektroninė informacijos ir ryšių sistema.

4. Jeigu laivybos bendrovė turi AEO sertifikatą, nurodytą 14a straipsnio 1 dalies a arba c punkte, laikoma, kad ji atitinka šio straipsnio 2 dalies a ir b punktų, kaip nurodyta šio straipsnio 3 dalyje, reikalavimus.“

3. Įterpiami 313c–313f straipsniai:

„313c straipsnis

1. Gavusi leidimą plaukioti reguliariomis laivybos linijomis pagal 313b straipsnį, susijusi laivybos bendrovė privalo naudoti leidimą plaukiojimui tam tikslui užregistruotais laivais.

2. Laivybos bendrovė informuoja leidimą suteikiančią muitinę apie visas aplinkybes, atsiradusias suteikus leidimą ir galinčius turėti įtakos leidimo galiojimui ar turiniui.

Jeigu leidimą suteikianti muitinė leidimą atšaukia arba leidimas panaikinamas laivybos bendrovės prašymu, leidimą suteikianti muitinė apie tai praneša atitinkamoms muitinėms, naudodamasi 14x straipsnyje nurodyta elektronine informacijos ir ryšių sistema.

3. 313b straipsnio 3 dalyje nustatyta procedūra taikoma, jeigu leidimas turi būti pakeistas, kad būtų įtrauktos valstybės narės, kurios nebuvo įtrauktos į pirminį ar ankstesnį leidimą. 313b straipsnio 4 dalies nuostatos taikomos *mutatis mutandis*.

313d straipsnis

1. Laivybos bendrovė, kuriai leista steigti reguliarias laivybos linijas, leidimą suteikiančiai muitinei nurodo:

- a) reguliariai laivybos linijai priskirtų laivų pavadinimus;
- b) pirmą uostą, kuriame laivas pradedamas eksploatuoti reguliarioje laivybos linijoje;
- c) įplaukimo uostus;
- d) bet kokius a, b ir c punktuose nurodytos informacijos pakeitimus;
- e) datą ir laiką, kada įsigalioja d punkte nurodyti pakeitimai.

2. Pagal 1 dalį pateiktą informaciją leidimus suteikianti muitinė užregistruoja per vieną darbo dieną nuo jos pateikimo 14x straipsnyje nurodytoje elektroninėje informacijos ir ryšių sistemoje dienos. Ši informacija turi būti prieinama Bendrijos muitų teritorijoje esančių uostų muitinėms.

Registracija įsigalioja pirmą darbo dieną po registracijos.

313e straipsnis

Jeigu reguliariai laivybos linijai užregistruotas laivas dėl aplinkybių, kurių jis negali kontroliuoti, priverstas atlikti perkrovimą jūroje arba laikinai sustoti uoste, kuris neįtrauktas į reguliarią laivybos liniją, įskaitant uostus ne Bendrijos muitų teritorijoje arba Bendrijos muitų teritorijoje esančioje I kontrolės tipo uosto laisvojoje zonoje, laivybos bendrovė nedelsdama informuoja atitinkamų Bendrijos įplaukimo uostų, įskaitant laivo maršrute nurodytų sustojimo uostų, muitines. Tokiuose uostuose pakrautos ir iškrautos prekės nelaikomos Bendrijos prekėmis.

313f straipsnis

1. Muitinė iš laivybos bendrovės gali pareikalauti įrodymų, kad buvo laikomasi 313b–313e straipsnių nuostatų.

2. Jeigu muitinė nustato, kad laivybos bendrovė nesilaikė 1 dalyje nurodytų nuostatų, ji nedelsdama apie tai informuoja visas su laivybos linija susijusias muitines, naudodamasi 14x straipsnyje nurodyta elektronine informacijos ir ryšių sistema, kad tos muitinės galėtų imtis reikiamų priemonių.“

4. 324c straipsnio 1 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„37d priedo 27 punktą taikomas *mutatis mutandis*.“

5. 324e straipsnio 4 dalies c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) manifestas, perduotas elektronine keitimosi duomenimis sistema (keitimosi duomenimis manifestas) pateikiamas išvykimo uosto muitinei ne vėliau kaip kitą darbo dieną po laivo išvykimo ir bet kuriuo atveju prieš jam atvystant į paskirties uostą. Muitinė gali pareikalauti pateikti išspausdintą keitimosi duomenimis manifestą, jeigu neturi priegios prie muitinės patvirtintos informacijos sistemos, kurioje yra keitimosi duomenimis manifestas;

d) keitimosi duomenimis manifestas pateikiamas paskirties uosto muitinei. Muitinė gali pareikalauti pateikti išspausdintą keitimosi duomenimis manifestą, jeigu neturi priegios prie muitinės patvirtintos informacijos sistemos, kurioje yra keitimosi duomenimis manifestas.“

6. 37a priedo II antraštinės dalies B punkte „Informacija apie tranzito deklaracijos duomenis“ duomenų grupė „PAKUOTĖS“ iš dalies keičiama taip:

a) atributo „Pakuočių ženklai ir numeriai“ tekstas pakeičiamas taip:

„Pakuočių ženklai ir numeriai (31 langelis)

Tipas/ilgis: an ..42

Šis atributas naudojamas, jei atributui „Pakuočių rūšis“ priskiriami 38 priede nurodyti, išskyrus birių prekių (VQ, VG, VL, VY, VR arba VO) arba „Nesupakuotų prekių“ (NE, NF, NG) kodus. Jis naudojamas pasirinktinai, jei atributui „Pakuočių rūšis“ priskiriamas vienas iš pirmiau nurodytų kodų.“;

b) atributo „Pakuočių skaičius“ tekstas pakeičiamas taip:

„Pakuočių skaičius

(31 langelis)

Tipas/ilgis: n ..5

Šis atributas naudojamas, jei atributui „**Pakuočių rūšis**“ priskiriami 38 priede nurodyti kodai, išskyrus birių prekių (VQ, VG, VL, VY, VR arba VO) arba „nesupakuotų prekių“ (NE, NF, NG) kodus. Minėto atributo negalima naudoti, jei atributui „**Pakuočių rūšis**“ priskiriamas vienas iš pirmiau nurodytų kodų.“

2 straipsnis

Leidimai steigti reguliarią laivybos liniją, suteikti iki šio reglamento 3 straipsnio antroje dalyje nurodytos datos, laikomi leidimais, išduotais pagal Reglamentą (EEB) Nr. 2454/93 su pakeitimais, padarytais šiuo reglamentu.

Leidimą suteikianti muitinė šiuos leidimus išsaugoja Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 14x straipsnyje nurodytoje elektroninėje informacijos ir ryšių sistemoje per vieną mėnesį nuo šio reglamento 3 straipsnio antroje dalyje nurodytos taikymo datos.

3 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

1 straipsnio 2 ir 3 dalys taikomos nuo 2012 m. sausio 1 d.

1 straipsnio 4 ir 6 dalys taikomos nuo 2008 m. liepos 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu

Pirmininkas

José Manuel BARROSO

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 178/2010

2010 m. kovo 2 d.

iš dalies keičiantis Reglamento (EB) Nr. 401/2006 nuostatas dėl žemės riešutų, kitų aliejinių augalų sėklų, riešutų, abrikosų branduolių, saldišaknės ir augalinio aliejaus

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių⁽¹⁾, ypač į jo 11 straipsnio 4 dalį,

kadangi:

- (1) 2006 m. gruodžio 19 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 1881/2006, nustatančiame didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas⁽²⁾, nustatyta didžiausia leidžiamoji kai kurių tam tikruose maisto produktuose esančių mikotoksinų koncentracija.
- (2) Ėminių ėmimas labai svarbus norint tiksliai nustatyti mikotoksinų, kurie yra labai nevienodai pasiskirstę siuntose, koncentraciją. Todėl būtina nustatyti bendrusius kriterijus, kuriuos turėtų atitikti ėminių ėmimo metodas.
- (3) 2006 m. vasario 23 d. Komisijos reglamente (EB) Nr. 401/2006, nustatančiame ėminių ėmimo ir analizės metodus, skirtus oficialiai mikotoksinų kiekio maisto produktuose kontrolei⁽³⁾, nustatyti ėminių ėmimo kriterijai, skirti mikotoksinų kiekio kontrolei.
- (4) Būtina iš dalies pakeisti tam tikras nuostatas, kuriomis reglamentuojamas ėminių ėmimas, siekiant nustatyti aflatoksinų koncentraciją tam tikruose maisto produktuose, atsižvelgiant į *Codex Alimentarius* pakeitimus ir senesniai nustatytą didžiausią leidžiamąją mikotoksinų koncentraciją naujų kategorijų maisto produktuose.

- (5) *Codex Alimentarius* nustatytas naujas ėminių ėmimo planas, taikomas toliau perdirbti skirtiems žemės riešutams, migdolams, lazdynų riešutams ir pistacijoms, ir naujas ėminių ėmimo planas, taikomas paruoštiems vartoti migdolams, lazdynų riešutams ir pistacijoms⁽⁴⁾.
- (6) Siekiant palengvinti didžiausios leidžiamosios aflatoksinų koncentracijos laikymosi užtikrinimą, tikslinga taikyti *Codex Alimentarius* nustatytas ėminių ėmimo nuostatas, taikomas toliau perdirbti skirtiems žemės riešutams, migdolams, lazdynų riešutams ir pistacijoms, taip pat kitiems toliau perdirbti skirtiems riešutams ir *Codex Alimentarius* nustatytas ėminių ėmimo nuostatas, taikomas paruoštiems vartoti migdolams, lazdynų riešutams ir pistacijoms, taip pat kitiems paruoštiems vartoti riešutams ir žemės riešutams. Riešutams taikoma ėminių ėmimo tvarka turėtų būti taip pat taikoma abrikosų branduoliams. Todėl Reglamento (EB) Nr. 401/2006 priedo D dalį reikėtų atitinkamai iš dalies pakeisti, kad būtų nurodyta tik džiovintoms figoms taikoma ėminių ėmimo tvarka, kuri turėtų likti nepakeista, o nauja ėminių ėmimo tvarka, taikoma žemės riešutams, kitoms aliejinių augalų sėkloms, abrikosų branduoliams ir riešutams, turėtų būti išdėstyta atskiroje priedo dalyje.
- (7) Nustatyta didžiausia leidžiamoji aflatoksinų koncentracija aliejinių augalų sėklose, išskyrus žemės riešutus⁽⁵⁾, ir ochratoksino A koncentracija saldišaknės šaknyje ir saldišaknės ekstrakto⁽⁶⁾. Šiems naujų kategorijų maisto produktams tikslinga nustatyti konkrečias ėminių ėmimo nuostatas ir jei taikoma nurodyti galiojančias nuostatas.
- (8) Augalinio aliejaus ėminių ėmimas siekiant kontroliuoti mikotoksinų koncentraciją turi specifinių ypatybių, todėl tikslinga nustatyti konkrečias ėminių ėmimo taisykles.
- (9) Šiame reglamente nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

⁽⁴⁾ Teršalų ir toksinų maisto produktuose kodekso bendrasis standartas (CODEX STAN 193–1995) http://www.codexalimentarius.net/download/standards/17/CXS_193e.pdf

⁽⁵⁾ 2010 m. vasario 26 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 165/2010, iš dalies keičiantis Reglamento (EB) Nr. 1881/2006, kuriuo nustatoma didžiausia leidžiamoji tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracija, nuostatas dėl aflatoksinų (OL L 50, 2010 2 27, p. 8).

⁽⁶⁾ 2010 m. vasario 5 d. Komisijos reglamentas (ES) Nr. 105/2010, iš dalies keičiantis Reglamento (EB) Nr. 1881/2006, nustatančio didžiausias leistinas tam tikrų teršalų maisto produktuose koncentracijas, nuostatas, susijusias su ochratoksinu A (OL L 35, 2010 2 6, p. 7).

⁽¹⁾ OL L 165, 2004 4 30, p. 1.

⁽²⁾ OL L 364, 2006 12 20, p. 5.

⁽³⁾ OL L 70, 2006 3 9, p. 12.

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 401/2006 I priedas iš dalies keičiamas taip:

1. D dalis pakeičiama šio reglamento I priede pateiktu tekstu.

2. E dalies pirmas sakiny s pakeičiamas taip:

„Šis ėminių ėmimo metodas yra taikomas siekiant oficialiai kontroliuoti didžiausią leidžiamąjį ochratoksino A, aflatoksino B1 koncentraciją ir bendrą aflatoksinų koncentraciją prieskoniuose.“

3. G dalis pakeičiama šio reglamento II priede pateiktu tekstu.

4. Priedas papildomas K dalimi, kurios tekstas pateiktas šio reglamento III priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dešimtą dieną nuo jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo įsigaliojimo dienos.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu
Pirmininkas
José Manuel BARROSO

I PRIEDAS

„D.1. Džiovintų figų ėminių ėmimo metodas

Šis ėminių ėmimo metodas yra taikomas siekiant oficialiai kontroliuoti didžiausią leidžiamąją aflatoksinų B1 koncentraciją ir bendrą aflatoksinų koncentraciją džiovintose figose.

D.1.1. Pavienio ėminio masė

Jeigu I priedo D.1 dalyje nenurodyta kitaip, pavienis ėminys turi sverti apie 300 gramų.

Jeigu siuntas sudaro mažmeninės pakuotės, pavienio ėminio masė priklauso nuo mažmeninės pakuotės masės.

Jeigu mažmeninės pakuotės masė yra didesnė kaip 300 g, jungtinio ėminio masė bus didesnė kaip 30 kg. Jeigu vienos mažmeninės pakuotės masė yra daug didesnė kaip 300 g, iš kiekvienos atskiros mažmeninės pakuotės imamas 300 g pavienis ėminys. Tai galima atlikti imant ėminius arba laboratorijoje. Vis dėlto, jeigu taikant tokią ėminių ėmimo tvarką atsirastų nepageidaujamų komercinių pasekmių dėl apgadintos siuntos (dėl pakavimo būdų, gabenimo priemonių ir kt.), galima taikyti kitokį ėminių ėmimo metodą. Pavyzdžiui, jeigu vertingas produktas parduodamas mažmeninėse pakuotėse po 500 g arba 1 kg, jungtinis ėminys gali būti sudarytas sudėjus mažiau pavienių ėminių nei nurodyta 1, 2 ir 3 lentelėse, tačiau jungtinio ėminio masė turi atitikti 1, 2 ir 3 lentelėse nurodytą reikiamą jungtinio ėminio masę.

Jeigu mažmeninė pakuotė sveria mažiau kaip 300 g ir jeigu skirtumas nėra labai didelis, viena mažmeninė pakuotė turi būti laikoma vienu pavieniu ėminiu – tada jungtinio ėminio masė yra mažesnė kaip 30 kg. Jeigu mažmeninės pakuotės masė yra daug mažesnė kaip 300 g, vieną pavienį ėminį sudaro dvi arba daugiau mažmeninių pakuočių, o jo masė turi kuo labiau atitikti 300 g.

D.1.2. Bendroji džiovintų figų ėminių ėmimo metodo apžvalga

1 lentelė

Siuntų padalijimas į siuntų dalis atsižvelgiant į produktą ir siuntos masę

Prekė	Siuntos masė (t)	Siuntos dalių masė arba skaičius	Pavienių ėminių skaičius	Jungtinio ėminio masė (kg)
Džiovintos figos	≥ 15	15–30 tonų	100	30
	< 15	—	10–100 (*)	≤ 30

(*) Atsižvelgiant į siuntos masę, žr. šio priedo D.1 dalies 2 lentelę.

D.1.3. Džiovintų figų ėminių ėmimo metodas (kai siuntos svoris ≥ 15 tonų):

- jeigu siuntos dalis galima fiziškai atskirti, kiekviena siunta turi būti dalijama į siuntos dalis pagal 1 lentelę. Atsižvelgiant į tai, kad siuntos masė ne visuomet yra tikslus siuntos dalių masių kartotinis, siuntos dalies masė gali būti didesnė už nurodytą masę ne daugiau kaip 20 %,
- ėminiai iš kiekvienos siuntos dalies imami atskirai,
- pavienių ėminių skaičius: 100,
- jungtinio ėminio masė yra 30 kg; prieš sumalant jis sumaišomas ir padalijamas į tris lygius laboratorinius ėminius po 10 kg (džiovintų figų, kurios dar bus rūšiuojamos arba kitaip fiziškai apdorojamos, dalyti į tris laboratorinius ėminius nebūtina, tačiau tai priklauso nuo to, ar yra įrenginys, kuriuo galima homogenizuoti 30 kg ėminį),
- kiekvienas laboratorinis 10 kg svorio ėminys turi būti gerai sumalamas ir kruopščiai išmaišomas, siekiant visiškai jį homogenizuoti, laikantis II priedo nuostatų,
- jeigu pirmiau aprašyto ėminių ėmimo metodo neįmanoma taikyti dėl nepriimtinių komercinių pasekmių, kurios atsirastų dėl apgadintos siuntos (dėl pakavimo būdų, gabenimo priemonių ir kt.), gali būti taikomas kitoks ėminių ėmimo metodas, tačiau jis turi būti kuo reprezentatyvesnis ir išsamiai aprašytas bei patvirtintas dokumentais.

D.1.4. *Džiovintų figų ėminių ėmimo metodas (kai siuntos svoris < 15 tonų)*

Pavienių ėminių skaičius priklauso nuo siuntos masės: imama mažiausiai 10 ir daugiausiai 100 ėminių.

2 lentelėje pateikti skaičiai gali būti naudojami pavienių ėminių ir dalių, į kurias turi būti padalytas jungtinis ėminys, skaičiui nustatyti.

2 lentelė

Pavienių ėminių, kuriuos reikia paimti atsižvelgiant į siuntos masę, skaičius ir dalių, į kurias turi būti padalytas jungtinis ėminys, skaičius

Siuntos masė (t)	Pavienių ėminių skaičius	Jungtinio ėminio masė (kg) (jungtinių ėminių, paimtų iš siuntų, kurias sudaro mažmeninės pakuotės, masė gali skirtis – žr. D.1.1 punktą)	Laboratorinių ėminių, gautų iš jungtinio ėminio, skaičius
≤ 0,1	10	3	1 (nedalijama)
> 0,1 – ≤ 0,2	15	4,5	1 (nedalijama)
> 0,2 – ≤ 0,5	20	6	1 (nedalijama)
> 0,5 – ≤ 1,0	30	9 (- < 12 kg)	1 (nedalijama)
> 1,0 – ≤ 2,0	40	12	2
> 2,0 – ≤ 5,0	60	18 (- < 24 kg)	2
> 5,0 – ≤ 10,0	80	24	3
> 10,0 – ≤ 15,0	100	30	3

— Jungtinio ėminio masė yra ≤ 30 kg; prieš sumalant jis sumaišomas ir padalijamas į du arba tris lygius laboratorinius ėminus po ≤ 10 kg (džiovintų figų, kurios dar bus rūšiuojamos arba kitaip fiziškai apdorojamos, dalyti į du arba tris laboratorinius ėminus nebūtina, tačiau tai priklauso nuo to, ar yra įrenginys, kuriuo galima homogenizuoti ėminus iki 30 kg),

Jeigu jungtinis ėminys sveria mažiau kaip 30 kg, į laboratorinius ėminus jis dalijamas taip:

— < 12 kg: į laboratorinius ėminus nedalijamas,

— ≥ 12–< 24 kg: dalijamas į du laboratorinius ėminus,

— ≥ 24 kg: dalijamas į 3 laboratorinius ėminus.

— kiekvienas laboratorinis ėminys gerai sumalamas ir kruopščiai išmaišomas, siekiant visiškai jį homogenizuoti, laikantis II priedo nuostatų,

— jeigu pirmiau aprašyto ėminių ėmimo metodo neįmanoma taikyti dėl nepriimtinių komercinių pasekmių, kurios atsirastų dėl apgadintos siuntos (dėl pakavimo būdų, gabenimo priemonių ir kt.), gali būti taikomas kitoks ėminių ėmimo metodas, tačiau jis turi būti kuo reprezentatyvesnis ir išsamiai aprašytas bei patvirtintas dokumentais.

D.1.5. *Antrinių produktų ir sudėtinių maisto produktų ėminių ėmimo metodas*D.1.5.1. *Antriniai produktai, kurių dalelės sveria labai nedaug (aflatoksinai pasiskirstę vienodai)*

— Pavienių ėminių skaičius: 100; iš siuntų, kurios sveria iki 50 tonų, imama nuo 10 iki 100 ėminių, atsižvelgiant į siuntos masę (žr. 3 lentelę),

3 lentelė

Pavienių ėminių, kuriuos reikia paimti atsižvelgiant į siuntos masę, skaičius

Siuntos masė (t)	Pavienių ėminių skaičius	Jungtinio ėminio masė (kg)
≤ 1	10	1
> 1 – ≤ 3	20	2
> 3 – ≤ 10	40	4
> 10 – ≤ 20	60	6
> 20 – ≤ 50	100	10

- pavienio ėminio masė turi būti apie 100 g. Jei siuntas sudaro mažmeninės pakuotės, pavienio ėminio masė priklauso nuo mažmeninės pakuotės masės,
- jungtinio ėminio masė yra gerai išmaišyti 1–10 kg.

D.1.5.2. Kiti antriniai produktai, kurių dalelės santykinai didelės (aflatoksinai pasiskirstę nevienodai)

Džiovintų figų ėminių ėmimo metodas ir priėmimo kriterijai (D.1.3 ir D.1.4).

D.1.6. Ėminių ėmimas mažmeninės prekybos tarpsniu

Jeigu įmanoma, maisto produktų ėminiai mažmeninės prekybos tarpsniu turi būti imami vadovaujantis šios I priedo dalies nuostatomis.

Kai tai nėra įmanoma, mažmeninės prekybos tarpsniu galima taikyti kitus veiksmingus ėminių ėmimo metodus, jeigu galima užtikrinti, kad jungtinis ėminys bus pakankamai reprezentatyvus siuntos, iš kurios imami ėminiai, atžvilgiu, ir jeigu tie metodai yra išsamiai aprašyti bei patvirtinti dokumentais. Bet kokiu atveju jungtinis ėminys turi sverti ne mažiau kaip 1 kg (*).

D.1.7. Specialusis džiovintų figų ir antrinių produktų, kuriais prekiaujama vakuuminėse pakuotėse, ėminių ėmimo metodas

D.1.7.1. Džiovintos figos

Iš siuntų, kurios sveria 15 tonų arba daugiau, turi būti imama mažiausiai 50 pavienių ėminių, sudarančių 30 kg jungtinį ėminį, o iš siuntų, kurios sveria mažiau kaip 15 tonų, turi būti imama 50 % pavienių ėminių, nurodytų 2 lentelėje, iš kurių sudaromas jungtinis ėminys, kurio masė atitinka siuntos, iš kurios imami ėminiai, masę (žr. 2 lentelę).

D.1.7.2. Antriniai džiovintų figų produktai, kurių dalelės yra mažos

Iš siuntų, kurios sveria 50 tonų arba daugiau, turi būti imami mažiausiai 25 pavieniai ėminiai, sudarantys 10 kg jungtinį ėminį, o iš siuntų, kurios sveria mažiau kaip 50 tonų, turi būti imama 25 % pavienių ėminių, nurodytų 2 lentelėje, iš kurių sudaromas jungtinis ėminys, kurio masė atitinka siuntos, iš kurios imami ėminiai, masę (žr. 3 lentelę).

D.1.8. Siuntos arba siuntos dalies priėmimas

Džiovintos figos, kurios bus rūšiuojamos arba kitaip fiziškai apdorojamos:

- priimamos, jeigu jungtiniame ėminyje arba visuose laboratoriniuose ėminiuose bendrai neviršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį,
- atmetamos, jeigu jungtiniame ėminyje arba visuose laboratoriniuose ėminiuose bendrai neabejotinai viršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį.

Džiovintos figos, skirtos tiesiogiai žmonėms vartoti:

- priimamos, jeigu nė viename laboratoriniame ėminyje neviršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį,
- atmetamos, jeigu viename arba daugiau laboratorinių ėminių neabejotinai viršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį.

Kai jungtinis ėminys sveria 12 kg ar mažiau:

- priimamas, jeigu laboratoriniame ėminyje neviršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį,
- atmetamas, jeigu laboratoriniame ėminyje neabejotinai viršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį.

D.2. Žemės riešutų, kitų aliejinių augalų sėklų, abrikosų branduolių ir riešutų ėminių ėmimo metodas

Šis ėminių ėmimo metodas yra taikomas siekiant oficialiai kontroliuoti didžiausią leidžiamąją aflatoksino B1 koncentraciją ir bendrą aflatoksinų koncentraciją žemės riešutuose, kitose aliejinių augalų sėklose, abrikosų branduoliuose ir riešutuose.

D.2.1. Pavienio ėminio masė

Jeigu I priedo D.2 dalyje nenurodyta kitaip, pavienis ėminys turi sverti apie 200 gramų.

Jeigu siuntas sudaro mažmeninės pakuotės, pavienio ėminio masė priklauso nuo mažmeninės pakuotės masės.

Jeigu mažmeninės pakuotės masė yra didesnė kaip 200 g, jungtinio ėminio masė bus didesnė kaip 20 kg. Jeigu vienos mažmeninės pakuotės masė yra daug didesnė kaip 200 g, iš kiekvienos atskiros mažmeninės pakuotės imamas 200 g pavienis ėminys. Tai galima atlikti imant ėminius arba laboratorijoje. Vis dėlto, jeigu taikant tokią ėminių ėmimo tvarką atsirastų nepageidaujamų komercinių pasekmių dėl apgadintos siuntos (dėl pakavimo būdų, gabenimo priemonių ir kt.), galima taikyti kitokį ėminių ėmimo metodą. Pavyzdžiui, jeigu vertingas produktas parduodamas mažmeninėse pakuotėse po 500 g arba 1 kg, jungtinis ėminys gali būti sudarytas sudėjus mažiau pavienių ėminių nei nurodyta 1, 2 ir 3 lentelėse, tačiau jungtinio ėminio masė turi atitikti 1, 2 ir 3 lentelėse nurodytą reikiamą jungtinio ėminio masę.

Jeigu mažmeninė pakuotė sveria mažiau kaip 200 g ir jeigu skirtumas nėra labai didelis, viena mažmeninė pakuotė turi būti laikoma vienu pavieniu ėminiu – tada jungtinio ėminio masė yra mažesnė kaip 20 kg. Jeigu mažmeninės pakuotės masė yra daug mažesnė kaip 200 g, vieną pavienį ėminį sudaro dvi arba daugiau mažmeninių pakuočių, o jo masė turi kuo labiau atitikti 200 g.

D.2.2. Bendroji žemės riešutų, kitų aliejinių augalų sėklų, abrikosų branduolių ir riešutų ėminių ėmimo metodo apžvalga

1 lentelė

Siuntų padalijimas į siuntų dalis atsižvelgiant į produktą ir siuntos masę

Prekė	Siuntos masė (t)	Siuntos dalių masė arba skaičius	Pavienių ėminių skaičius	Jungtinio ėminio masė (kg)
Žemės riešutai, kitos aliejinių augalų sėklos, abrikosų branduoliai ir riešutai	≥ 500	100 tonų	100	20
	> 125 ir < 500	5 siuntos dalys	100	20
	≥ 15 ir ≤ 125	25 tonos	100	20
	< 15	—	10–100 (*)	≤ 20

(*) Atsižvelgiant į siuntos masę, žr. šio priedo D.2 dalies 2 lentelę.

D.2.3. Žemės riešutų, kitų aliejinių augalų sėklų, abrikosų branduolių ir riešutų ėminių ėmimo metodas (kai siuntos svoris ≥ 15 tonų):

— jeigu siuntos dalis galima fiziškai atskirti, kiekviena siunta turi būti dalijama į siuntos dalis pagal 1 lentelę. Atsižvelgiant į tai, kad siuntos masė ne visuomet yra tikslus siuntos dalių masių kartotinis, siuntos dalies masė gali būti didesnė už nurodytą masę ne daugiau kaip 20 %,

— ėminiai iš kiekvienos siuntos dalies imami atskirai,

— pavienių ėminių skaičius: 100,

- jungtinio ėminio masė yra 20 kg; prieš sumalant jis sumaišomas ir padalijamas į du lygius laboratorinius ėminus po 10 kg (žemės riešutų, kitų aliejinių augalų sėklų, abrikosų branduolių ir riešutų, kurie dar bus rūšiuojami arba kitaip fiziškai apdorojami, dalyti į du laboratorinius ėminus nebūtina, tačiau tai priklauso nuo to, ar yra įrenginys, kuriuo galima homogenizuoti 20 kg ėminį),
- kiekvienas laboratorinis 10 kg svorio ėminys turi būti gerai sumalamas ir kruopščiai išmaišomas, siekiant visiškai jį homogenizuoti, laikantis II priedo nuostatų,
- jeigu pirmiau aprašyto ėminių ėmimo metodo neįmanoma taikyti dėl komercinių pasekmių, kurios atsirastų dėl apgadintos siuntos (dėl pakavimo būdų, gabenimo priemonių ir kt.), gali būti taikomas kitoks ėminių ėmimo metodas, tačiau jis turi būti kuo reprezentatyvesnis ir išsamiai aprašytas bei patvirtintas dokumentais.

D.2.4. Žemės riešutų, kitų aliejinių augalų sėklų, abrikosų branduolių ir riešutų ėminių ėmimo metodas (kai siuntos svoris < 15 tonų)

Pavienių ėminių skaičius priklauso nuo siuntos masės: imama mažiausiai 10 ir daugiausiai 100 ėminių.

2 lentelėje pateikti skaičiai gali būti naudojami pavienių ėminių ir dalių, į kurias turi būti padalytas jungtinis ėminys, skaičiui nustatyti.

2 lentelė

Pavienių ėminių, kuriuos reikia paimti atsižvelgiant į siuntos masę, skaičius ir dalių, į kurias turi būti padalytas jungtinis ėminys, skaičius

Siuntos masė (t)	Pavienių ėminių skaičius	Jungtinio ėminio masė (kg) (jungtinių ėminių, paimtų iš siuntų, kurias sudaro mažmeninės pakuotės, masė gali skirtis – žr. D.2.1 punktą)	Laboratorinių ėminių, gautų iš jungtinio ėminio, skaičius
≤ 0,1	10	2	1 (nedalijama)
> 0,1 – ≤ 0,2	15	3	1 (nedalijama)
> 0,2 – ≤ 0,5	20	4	1 (nedalijama)
> 0,5 – ≤ 1,0	30	6	1 (nedalijama)
> 1,0 – ≤ 2,0	40	8 (< 12 kg)	1 (nedalijama)
> 2,0 – ≤ 5,0	60	12	2
> 5,0 – ≤ 10,0	80	16	2
> 10,0 – ≤ 15,0	100	20	2

- Jungtinio ėminio masė yra ≤ 20 kg; prieš sumalant jis sumaišomas ir jei būtina padalijamas į du lygius laboratorinius ėminus po ≤ 10 kg (žemės riešutų, kitų aliejinių augalų sėklų, abrikosų branduolių ir riešutų, kurie dar bus rūšiuojami arba kitaip fiziškai apdorojami, dalyti į du laboratorinius ėminus nebūtina, tačiau tai priklauso nuo to, ar yra įrenginys, kuriuo galima homogenizuoti ėminus iki 20 kg),

Jeigu jungtinis ėminys sveria mažiau kaip 20 kg, į laboratorinius ėminus jis dalijamas taip:

- < 12 kg: į laboratorinius ėminus nedalijamas,
- ≥ 12 kg: dalijamas į du laboratorinius ėminus.
- kiekvienas laboratorinis ėminys gerai sumalamas ir kruopščiai išmaišomas, siekiant visiškai jį homogenizuoti, laikantis II priedo nuostatų,

- jeigu pirmiau aprašyto ėminių ėmimo metodo neįmanoma taikyti dėl nepriimtinių komercinių pasekmių, kurios atsirastų dėl apgadintos siuntos (dėl pakavimo būdų, gabenimo priemonių ir kt.), gali būti taikomas kitoks ėminių ėmimo metodas, tačiau jis turi būti kuo reprezentatyvesnis ir išsamiai aprašytas bei patvirtintas dokumentais.

D.2.5. *Antrinių produktų, išskyrus augalinį aliejų, ir sudėtinių maisto produktų ėminių ėmimo metodas*

D.2.5.1. *Antriniai produktai (išskyrus augalinį aliejų), kurių dalelės yra mažos, pvz., miltai, žemės riešutų sviestas (aflatoksinai pasiskirstę vienodai)*

- Pavienių ėminių skaičius: 100; iš siuntų, kurios sveria iki 50 tonų, imama nuo 10 iki 100 ėminių, atsižvelgiant į siuntos masę (žr. 3 lentelę),

3 lentelė

Pavienių ėminių, kuriuos reikia paimti atsižvelgiant į siuntos masę, skaičius

Siuntos masė (t)	Pavienių ėminių skaičius	Jungtinio ėminio masė (kg)
≤ 1	10	1
> 1 – ≤ 3	20	2
> 3 – ≤ 10	40	4
> 10 – ≤ 20	60	6
> 20 – ≤ 50	100	10

- pavienio ėminio masė turi būti apie 100 g. Jei siuntas sudaro mažmeninės pakuotės, pavienio ėminio masė priklauso nuo mažmeninės pakuotės masės,

- jungtinio ėminio masė yra gerai išmaišyti 1–10 kg.

D.2.5.2. *Antriniai produktai, kurių dalelės santykinai didelės (aflatoksinai pasiskirstę nevienodai)*

Žemės riešutų, kitų aliejinių augalų sėklų, abrikosų branduolių ir riešutų ėminių ėmimo metodas ir priėmimo kriterijai (D.2.3 ir D.2.4).

D.2.6. *Ėminių ėmimas mažmeninės prekybos tarpsniu*

Jeigu įmanoma, maisto produktų ėminiai mažmeninės prekybos tarpsniu turi būti imami vadovaujantis šios I priedo dalies nuostatomis.

Kai tai nėra įmanoma, mažmeninės prekybos tarpsniu galima taikyti kitus veiksmingus ėminių ėmimo metodus, jeigu galima užtikrinti, kad jungtinis ėminys bus pakankamai reprezentatyvus siuntos, iš kurios imami ėminiai, atžvilgiu, ir jeigu tie metodai yra išsamiai aprašyti bei patvirtinti dokumentais. Bet kokiu atveju jungtinis ėminys turi svėrti ne mažiau kaip 1 kg (*).

D.2.7. *Specialusis žemės riešutų, kitų aliejinių augalų sėklų, abrikosų branduolių, riešutų ir antrinių produktų, kuriais prekiaujama vakuuminėse pakuotėse, ėminių ėmimo metodas*

D.2.7.1. *Pistacijų, žemės riešutų, bertoletijos*

Iš siuntų, kurios sveria 15 tonų arba daugiau, turi būti imama mažiausiai 50 pavienių ėminių, sudarančių 20 kg jungtinį ėminį, o iš siuntų, kurios sveria mažiau kaip 15 tonų, turi būti imama 50 % pavienių ėminių, nurodytų 2 lentelėje, iš kurių sudaromas jungtinis ėminys, kurio masė atitinka siuntos, iš kurios imami ėminiai, masę (žr. 2 lentelę).

D.2.7.2. *Abrikosų branduoliai, riešutai, išskyrus pistacijas ir bertoletijas, ir kitos aliejinių augalų sėklos*

Iš siuntų, kurios sveria 15 tonų arba daugiau, turi būti imami mažiausiai 25 pavieniai ėminiai, sudarantys 20 kg jungtinį ėminį, o iš siuntų, kurios sveria mažiau kaip 15 tonų, turi būti imama 25 % pavienių ėminių, nurodytų 2 lentelėje, iš kurių sudaromas jungtinis ėminys, kurio masė atitinka siuntos, iš kurios imami ėminiai, masę (žr. 2 lentelę).

D.2.7.3. Antriniai riešutų, abrikosų branduolių ir žemės riešutų produktai, kurių dalelės yra mažos

Iš siuntų, kurios sveria 50 tonų arba daugiau, turi būti imami mažiausiai 25 pavieniai ėminiai, sudarantys 10 kg jungtinį ėminį, o iš siuntų, kurios sveria mažiau kaip 50 tonų, turi būti imama 25 % pavienių ėminių, nurodytų 3 lentelėje, iš kurių sudaromas jungtinis ėminys, kurio masė atitinka siuntos, iš kurios imami ėminiai, masę (žr. 3 lentelę).

D.2.8. Siuntos arba siuntos dalies priėmimas

Žemės riešutai, kitos aliejinių augalų sėklos, abrikosų branduoliai ir riešutai, kurie bus rūšiuojami arba kitaip fiziškai apdorojami:

- priimami, jeigu jungtiniame ėminyje arba visuose laboratoriniuose ėminiuose bendrai neviršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį,
- atmetami, jeigu jungtiniame ėminyje arba visuose laboratoriniuose ėminiuose bendrai neabejotinai viršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį.

Žemės riešutai, kitos aliejinių augalų sėklos, abrikosų branduoliai ir riešutai, skirti tiesiogiai žmonėms vartoti:

- priimami, jeigu nė viename laboratoriniame ėminyje neviršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį,
- atmetami, jeigu viename arba abiejuose laboratoriniuose ėminiuose neabejotinai viršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį.

Kai jungtinis ėminys sveria 12 kg ar mažiau:

- priimamas, jeigu laboratoriniame ėminyje neviršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį,
- atmetamas, jeigu laboratoriniame ėminyje neabejotinai viršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį.

(*) Jeigu kiekis, iš kurio turi būti imamas ėminys, yra toks mažas, kad neįmanoma gauti 1 kg jungtinio ėminio, jungtinis ėminys gali sverti mažiau kaip 1 kg.“

II PRIEDAS

„G. KAVOS, KAVOS PRODUKTŲ, SALDIŠAKNĖS ŠAKNIES IR SALDIŠAKNĖS EKSTRAKTO ĖMINIŲ ĖMIMO METODAS

Šis ėminių ėmimo metodas yra taikomas siekiant oficialiai kontroliuoti didžiausią leidžiamąjį ochratoksino A koncentraciją skrudintose kavos pupelėse, maltoje skrudintoje kavoje, tirpioje kavoje, saldišaknės šaknyje ir saldišaknės ekstrakto.

G.1. Pavienio ėminio masė

Jeigu I priedo G dalyje nenurodyta kitaip, pavienio ėminys turi sverti apie 100 gramų.

Jeigu siuntas sudaro mažmeninės pakuotės, pavienio ėminio masė priklauso nuo mažmeninės pakuotės masės.

Jeigu mažmeninės pakuotės masė yra didesnė kaip 100 g, jungtinio ėminio masė bus didesnė kaip 10 kg. Jeigu vienos mažmeninės pakuotės masė yra daug didesnė kaip 100 g, iš kiekvienos atskiros mažmeninės pakuotės imamas 100 g pavienis ėminys. Tai galima atlikti imant ėminius arba laboratorijoje. Vis dėlto, jeigu taikant tokią ėminių ėmimo tvarką atsirastų nepageidaujamų komercinių pasekmių dėl apgadintos siuntos (dėl pakavimo būdų, gabenimo priemonių ir kt.), galima taikyti kitokių ėminių ėmimo metodą. Pavyzdžiui, jeigu vertingas produktas parduodamas mažmeninėse pakuotėse po 500 g arba 1 kg, jungtinis ėminys gali būti sudarytas sudėjus mažiau pavienių ėminių nei nurodyta 1 ir 2 lentelėse, tačiau jungtinio ėminio masė turi atitikti 1 ir 2 lentelėse nurodytą reikiamą jungtinio ėminio masę.

Jeigu mažmeninė pakuotė sveria mažiau kaip 100 g ir jeigu skirtumas nėra labai didelis, viena mažmeninė pakuotė turi būti laikoma vienu pavieniu ėminiu – tada jungtinio ėminio masė yra mažesnė kaip 10 kg. Jeigu mažmeninės pakuotės masė yra daug mažesnė kaip 100 g, vieną pavienį ėminį sudaro dvi arba daugiau mažmeninių pakuočių, o jo masė turi kuo labiau atitikti 100 g.

G.2. Bendroji skrudintos kavos, maltos skrudintos kavos, tirpios kavos, saldišaknės šaknies ir saldišaknės ekstrakto ėminių ėmimo metodo apžvalga

1 lentelė

Siuntų padalijimas į siuntų dalis atsižvelgiant į produktą ir siuntos masę

Prekė	Siuntos masė (t)	Siuntos dalių masė arba skaičius	Pavienių ėminių skaičius	Jungtinio ėminio masė (kg)
Skrudintos kavos pupelės, malta skrudinta kava, tirpi kava, saldišaknės šaknis ir saldišaknės ekstraktas	≤ 15	15–30 tonų	100	10
	< 15	—	10–100 (*)	1–10

(*) Atsižvelgiant į siuntos masę, žr. šios priedo dalies 2 lentelę.

G.3. Skrudintų kavos pupelių, maltos skrudintos kavos, tirpios kavos, saldišaknės šaknies ir saldišaknės ekstrakto ėminių ėmimo metodas (kai siuntos svoris ≥ 15 tonų):

- jeigu siuntos dalis galima fiziškai atskirti, kiekviena siunta turi būti dalijama į siuntos dalis pagal 1 lentelę. Atsižvelgiant į tai, kad siuntos masė ne visuomet yra tikslus siuntos dalių masių kartotinis, siuntos dalies masė gali skirtis nuo nurodytos masės ne daugiau kaip 20 %,
- ėminiai iš kiekvienos siuntos dalies imami atskirai,
- pavienių ėminių skaičius: 100,
- jungtinio ėminio masė yra 10 kg,
- jeigu pirmiau aprašyto ėminių ėmimo metodo neįmanoma taikyti dėl nepriimtinių komercinių pasekmių, kurios atsirastų dėl apgadintos siuntos (dėl pakavimo būdų, gabenimo priemonių ir kt.), gali būti taikomas kitoks ėminių ėmimo metodas, tačiau jis turi būti kuo reprezentatyvesnis ir išsamiai aprašytas bei patvirtintas dokumentais.

G.4. Skrudintų kavos pupelių, maltos skrudintos kavos, tirpios kavos, saldišaknės šaknies ir saldišaknės ekstrakto ėminių ėmimo metodas (kai siuntos svoris < 15 tonų)

Skrudintų kavos pupelių, maltos skrudintos kavos, tirpios kavos, saldišaknės šaknies ir saldišaknės ekstrakto siuntoms, sveriančioms mažiau kaip 15 tonų, turi būti taikomas pavienių ėminių ėmimo planas, kai, atsižvelgiant į siuntos masę, imama nuo 10 iki 100 pavienių ėminių ir gaunamas jungtinis ėminys, kurio masė – nuo 1 iki 10 kg.

Lentelėje pateikti skaičiai gali būti naudojami pavienių ėminių skaičiui nustatyti.

2 lentelė

Pavienių ėminių, kuriuos reikia paimti atsižvelgiant į skrudintų kavos pupelių, maltos skrudintos kavos, tirpios kavos, saldišaknės šaknies ir saldišaknės ekstrakto siuntos masę, skaičius

Siuntos masė (t)	Pavienių ėminių skaičius	Jungtinio ėminio masė (kg)
≤ 0,1	10	1
> 0,1 – ≤ 0,2	15	1,5
> 0,2 – ≤ 0,5	20	2
> 0,5 – ≤ 1,0	30	3
> 1,0 – ≤ 2,0	40	4
> 2,0 – ≤ 5,0	60	6
> 5,0 – ≤ 10,0	80	8
> 10,0 – ≤ 15,0	100	10

G.5. Skrudintų kavos pupelių, maltos skrudintos kavos, tirpios kavos, saldišaknės šaknies ir saldišaknės ekstrakto, kuriais prekiaujama vakuuminėse pakuotėse, ėminių ėmimo metodas

Iš siuntų, kurios sveria 15 tonų arba daugiau, turi būti imami mažiausiai 25 pavieniai ėminiai, sudarantys 10 kg jungtinį ėminį, o iš siuntų, kurios sveria mažiau kaip 15 tonų, turi būti imama 25 % pavienių ėminių, nurodytų 2 lentelėje, iš kurių sudaromas jungtinis ėminys, kurio masė atitinka siuntos, iš kurios imami ėminiai, masę (žr. 2 lentelę).

G.6. Ėminių ėmimas mažmeninės prekybos tarpsniu

Jeigu įmanoma, maisto produktų ėminiai mažmeninės prekybos tarpsniu turi būti imami vadovaujantis šios I priedo dalies ėminių ėmimo nuostatomis.

Kai tai nėra įmanoma, mažmeninės prekybos tarpsniu galima taikyti kitokį ėminių ėmimo metodą, jeigu galima užtikrinti, kad jungtinis ėminys bus pakankamai reprezentatyvus siuntos, iš kurios imami ėminiai, atžvilgiu, ir jeigu tas metodas yra išsamiai aprašytas bei patvirtintas dokumentais. Bet koku atveju jungtinis ėminys turi sverti ne mažiau kaip 1 kg (*).

G.7. Siuntos arba siuntos dalies priėmimas

- priimama, jeigu laboratoriniame ėminyje neviršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį,
- atmetama, jeigu laboratoriniame ėminyje neabejotinai viršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį.

(*) Jeigu kiekis, iš kurio turi būti imamas ėminys, yra toks mažas, kad neįmanoma gauti 1 kg jungtinio ėminio, jungtinis ėminys gali sverti mažiau kaip 1 kg.“

III PRIEDAS

„K. AUGALINIO ALIEJAUS ĖMINIŲ ĖMIMO METODAS

Šis ėminių ėmimo metodas yra taikomas siekiant oficialiai kontroliuoti didžiausią leidžiamąją mikotoksinų, visų pirma aflatoksino B1, koncentraciją, bendrą aflatoksinų koncentraciją ir zearalenono koncentraciją augaliniame aliejuje.

K.1. Augalinio aliejaus ėminių ėmimo metodas:

- pavienio ėminio masė turi būti apie 100 g (ml) (atsižvelgiant į siuntos pobūdį, pvz., iš pilstomo augalinio aliejaus siuntos turi būti imami ne mažiau kaip 3 pavieniai ėminiai maždaug po 350 ml), o jungtinis ėminys turi sverti ne mažiau kaip 1 kg (sudaryti 1 l),
- mažiausias pavienių ėminių, kuriuos reikia paimti iš siuntos, skaičius yra nurodytas 1 lentelėje. Siunta turi būti kuo geriau išmaišoma rankiniu arba mechaniniu būdu iš karto prieš ėminių ėmimą. Tuomet galima numanyti, kad toje siuntoje aflatoksinas yra pasiskirstęs tolygiai, todėl iš siuntos pakanka paimti tris pavinius ėminius, sudarysiančius jungtinį ėminį.

1 lentelė

Mažiausias pavienių ėminių, kuriuos reikia paimti iš siuntos, skaičius

Pardavimo būdas	Siuntos masė (kg) Siuntos tūris (l)	Mažiausias imtinų pavienių ėminių skaičius
Pilstomas (*)	—	3
Pakuotėse	≤ 50	3
Pakuotėse	> 50 iki 500	5
Pakuotėse	> 500	10

(*) Jeigu siuntos dalis galima fiziškai atskirti, didelės pilstomos augalinio aliejaus siuntos arba partijos turi būti dalijamos į siuntų dalis pagal šios dalies 2 lentelę.

2 lentelė

Siuntų padalijimas į siuntų dalis atsižvelgiant į siuntos masę

Prekė	Siuntos masė (t)	Siuntos dalių masė arba skaičius	Mažiausias pavienių ėminių skaičius	Mažiausia jungtinio ėminio masė (kg)
Augalinis aliejus	≥ 1 500	500 tonų	3	1
	> 300 ir < 1 500	3 siuntos dalys	3	1
	≥ 50 ir ≤ 300	100 tonų	3	1
	< 50	—	3	1

K.2. Augalinio aliejaus ėminių ėmimo metodas mažmeninės prekybos tarpiniu

Jeigu įmanoma, maisto produktų ėminiai mažmeninės prekybos tarpiniu turi būti imami vadovaujantis šios I priedo dalies nuostatomis.

Kai tai nėra įmanoma, mažmeninės prekybos tarpiniu galima taikyti kitus veiksmingus ėminių ėmimo metodus, jeigu galima užtikrinti, kad jungtinis ėminys bus pakankamai reprezentatyvus siuntos, iš kurios imami ėminiai, atžvilgiu, ir jeigu tie metodai yra išsamiai aprašyti bei patvirtinti dokumentais. Bet koku atveju jungtinis ėminys turi sverti ne mažiau kaip 1 kg (*).

K.3. Siuntos arba siuntos dalies priėmimas

- priimama, jeigu laboratoriniame ėminyje neviršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį,
- atmetama, jeigu laboratoriniame ėminyje neabejotinai viršijama didžiausia leidžiamoji medžiagų koncentracija atsižvelgiant į regeneravimo pataisą ir matavimo neapibrėžtį.

(*) Jeigu kiekis, iš kurio turi būti imamas ėminys, yra toks mažas, kad neįmanoma gauti 1 kg jungtinio ėminio, jungtinis ėminys gali sverti mažiau kaip 1 kg.“

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 179/2010**2010 m. kovo 2 d.****kuriuo nustatomos standartinės importo vertės, skirtos tam tikrų vaisių ir daržovių įvežimo kainai
nustatyti**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2007 m. gruodžio 21 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1580/2007, nustatantį Tarybos reglamentų (EB) Nr. 2200/96, (EB) Nr. 2201/96 ir (EB) Nr. 1182/2007 įgyvendinimo vaisių ir daržovių sektoriuje taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 138 straipsnio 1 dalį,

kadangi:

Reglamente (EB) Nr. 1580/2007, taikant daugiašalių derybų dėl prekybos Urugvajaus raunde rezultatus, yra numatyti kriterijai, kuriuos Komisija taiko nustatydamas standartinės importo iš trečiųjų šalių vertes produktams ir laikotarpiams, išvardytiems minėto reglamento XV priedo A dalyje,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 1580/2007 138 straipsnyje minimos standartinės importo vertės yra nustatytos šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2010 m. kovo 3 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 2 d.

*Komisijos vardu,
Pirmininko vardu*

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.⁽²⁾ OL L 350, 2007 12 31, p. 1.

PRIEDAS

Standartinės importo vertės, skirtos kai kurių vaisių ir daržovių įvežimo kainai nustatyti

(EUR/100 kg)

KN kodas	Trečiosios šalies kodas ⁽¹⁾	Standartinė importo vertė
0702 00 00	JO	67,6
	MA	113,6
	TN	130,0
	TR	116,9
	ZZ	107,0
0707 00 05	EG	211,5
	JO	145,3
	MK	147,9
	TR	148,5
	ZZ	163,3
0709 90 70	MA	132,4
	TR	89,4
	ZZ	110,9
0709 90 80	EG	43,6
	ZZ	43,6
0805 10 20	CL	52,4
	EG	45,1
	IL	56,5
	MA	46,5
	TN	46,6
	TR	58,8
	ZZ	51,0
0805 50 10	EG	76,3
	IL	76,3
	MA	68,6
	TR	70,3
	ZZ	72,9
0808 10 80	CA	76,4
	CN	70,6
	MK	24,7
	US	99,2
	ZZ	67,7
0808 20 50	AR	78,5
	CL	200,0
	CN	54,8
	US	92,4
	ZA	91,9
	ZZ	103,5

⁽¹⁾ Šalių nomenklatūra yra nustatyta Komisijos Reglamentu (EB) Nr. 1833/2006 (OL L 354, 2006 12 14, p. 19). Kodas „ZZ“ atitinka „kitas šalis“.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 180/2010**2010 m. kovo 2 d.****kuriuo iš dalies keičiamas Reglamente (EB) Nr. 877/2009 nustatytos kai kurių cukraus sektoriaus produktų tipinės kainos ir papildomi importo muitai 2009/10 prekybos metais**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2006 m. birželio 30 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 951/2006, nustatantį išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 318/2006 įgyvendinimo taisykles dėl prekybos su trečiosiomis šalimis cukraus sektoriuje ⁽²⁾, ypač į jo 36 straipsnio, 2 dalies antros pastraipos antrąjį sakinį,

kadangi:

- (1) Tipinės kainos ir papildomų importo muitų dydžiai, taikytini baltajam cukrui, žaliaviniam cukrui ir kai

kuriems sirupams 2009/10 prekybos metais buvo nustatyti Komisijos reglamente (EB) Nr. 877/2009 ⁽³⁾. Šios kainos ir muitų dydžiai buvo paskutinį kartą pakeisti Komisijos reglamentu (ES) Nr. 160/2010 ⁽⁴⁾.

- (2) Šiuo metu Komisijos turimi duomenys rodo, kad reikia iš dalies pakeisti minėtus dydžius pagal Reglamente (EB) Nr. 951/2006 nustatytas taisykles ir nuostatas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamento (EB) Nr. 951/2006 36 straipsnyje išvardytiems produktams taikomos tipinės kainos ir papildomi importo muitai 2009/10 prekybos metais, numatyti Reglamente (EB) Nr. 877/2009, yra iš dalies pakeičiami ir nurodomi šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja 2010 m. kovo 3 d.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 2 d.

*Komisijos vardu,
Pirmininko vardu*

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 178, 2006 7 1, p. 24.

⁽³⁾ OL L 253, 2009 9 25, p. 3.

⁽⁴⁾ OL L 49, 2010 2 26, p. 18.

PRIEDAS

Iš dalies pakeisti baltojo cukraus, žaliavinio cukraus ir produktų, kurių KN kodas yra 1702 90 95 tipinių kainų ir papildomų importo muitų dydžiai, taikomi nuo 2010 m. kovo 3 d.

(EUR)

KN kodas	Tipinė kaina už 100 kg neto atitinkamo produkto	Papildomas muitas už 100 kg neto atitinkamo produkto
1701 11 10 ⁽¹⁾	40,51	0,00
1701 11 90 ⁽¹⁾	40,51	2,75
1701 12 10 ⁽¹⁾	40,51	0,00
1701 12 90 ⁽¹⁾	40,51	2,45
1701 91 00 ⁽²⁾	47,12	3,33
1701 99 10 ⁽²⁾	47,12	0,20
1701 99 90 ⁽²⁾	47,12	0,20
1702 90 95 ⁽³⁾	0,47	0,23

⁽¹⁾ Nustatoma už standartinę kokybę, kaip ji apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 IV priedo III dalyje.

⁽²⁾ Nustatoma už standartinę kokybę, kaip ji apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 IV priedo II dalyje.

⁽³⁾ Nustatoma už kiekvieną proc. sacharozės kiekio.

KOMISIJOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 181/2010**2010 m. kovo 2 d.****dėl česnakų importo licencijų išdavimo nuo 2010 m. birželio 1 d. iki 2010 m. rugpjūčio 31 d.**

EUROPOS KOMISIJA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1234/2007, nustatantį bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Bendras bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamentas“) ⁽¹⁾,atsižvelgdama į 2006 m. rugpjūčio 31 d. Komisijos reglamentą (EB) Nr. 1301/2006, nustatantį žemės ūkio produktų importo tarifinių kvotų, kurioms taikoma importo licencijų sistema, administravimo bendrąsias taisykles ⁽²⁾, ypač į jo 7 straipsnio 2 dalį,

kadangi:

- (1) Komisijos reglamentu (EB) Nr. 341/2007 ⁽³⁾ leidžiama naudoti iš trečiųjų šalių importuojamų česnakų ir kitų žemės ūkio produktų tarifines kvotas, nustatoma jų administravimo tvarka ir įvedama importo licencijų bei kilmės sertifikatų sistema.
- (2) Kiekis, dėl kurio per penkis pirmąsias darbo dienas pradėdant nuo 2010 m. vasario 15 d. tradiciniai importuotojai ir nauji importuotojai pateikė „A“ licencijų

paraiškas pagal Reglamento (EB) Nr. 341/2007 10 straipsnio 1 dalį, viršija kiekius, skirtus produktams, kurių kilmės šalis yra Kinija, ir visos kitos trečiosios šalys, išskyrus Kiniją.

- (3) Todėl, vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 1301/2006 7 straipsnio 2 dalimi, reikia nustatyti, kiek pagal Reglamento (EB) Nr. 341/2007 12 straipsnį iki 2010 m. vasario pabaigos Komisijai perduotų „A“ licencijų paraiškų galima patenkinti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Pagal Reglamento (EB) Nr. 341/2007 10 straipsnio 1 dalį per penkis pirmąsias darbo dienas pradėdant nuo 2010 m. vasario 15 d. pateiktos ir iki 2010 m. vasario pabaigos Komisijai perduotos „A“ importo licencijų paraiškos patenkinamos atsižvelgiant į prašomų kiekių procentinę dalį kaip numatyta šio reglamento priede.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* dieną.

Šis reglamentas yra privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 2 d.

*Komisijos vardu,
Pirmininko vardu*

Jean-Luc DEMARTY

Žemės ūkio ir kaimo plėtros generalinis direktorius

⁽¹⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

⁽²⁾ OL L 238, 2006 9 1, p. 13.

⁽³⁾ OL L 90, 2007 3 30, p. 12.

PRIEDAS

Kilmės šalis	Eilės Nr.	Paskirstymo koeficientas
Argentina		
— Tradiciniai importuotojai	09.4104	X
— Nauji importuotojai	09.4099	X
Kinija		
— Tradiciniai importuotojai	09.4105	17,875957 %
— Nauji importuotojai	09.4100	0,387100 %
Kitos trečiosios šalys		
— Tradiciniai importuotojai	09.4106	100 %
— Nauji importuotojai	09.4102	31,057336 %

„X: Atitinkamos laikotarpio dalies kvota šiai kilmės šaliai neskiriama.“

SPRENDIMAI

TARYBOS SPRENDIMAS

2010 m. vasario 25 d.

dėl Operatyvinio bendradarbiavimo vidaus saugumo srityje nuolatinio komiteto įkūrimo

(2010/131/ES)

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 240 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

- (1) Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 71 straipsnyje numatyta Taryboje įkurti nuolatinį komitetą, kad Sąjungoje būtų skatinamas ir stiprinamas operatyvus bendradarbiavimas vidaus saugumo veiklos srityje.
- (2) Todėl reikia priimti sprendimą dėl tokio komiteto įkūrimo ir apibrėžti jo užduotis,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Taryboje įkuriamas Sutarties 71 straipsnyje numatytas Operatyvinio bendradarbiavimo vidaus saugumo srityje nuolatinis komitetas (toliau – nuolatinis komitetas).

2 straipsnis

Nuolatinis komitetas sudaro palankesnes sąlygas valstybių narių institucijų, kompetentingų vidaus saugumo srityje, operatyvinių veiksmų koordinavimui, jį skatina ir stiprina.

3 straipsnis

1. Nepažeidžiant 5 straipsnyje nurodytų organų įgaliojimų, nuolatinis komitetas sudaro palankesnes sąlygas veiksmingam operatyviam bendradarbiavimui ir operatyvinių veiksmų koordinavimui pagal Sutarties Trečiosios dalies V antraštinę dalį ir juos užtikrina, be kita ko, srityse, kuriose vykdomas policijos ir muitinės bei už išorės sienų kontrolę ir apsaugą atsakingų institucijų bendradarbiavimas. Jo veikla taip pat atitinkamai atvejais apima teismo bendradarbiavimo baudžiamosiose bylose aspektus, susijusius su operatyviniu bendradarbiavimu vidaus saugumo srityje.

2. Be to, nuolatinis komitetas vertina operatyvinio bendradarbiavimo bendrą kryptį ir veiksmingumą; jis nustato galimus trūkumus ar nesėkmes ir priima tinkamas konkrečias rekomendacijas jiems šalinti.

3. Nuolatinis komitetas padeda Tarybai pagal Sutarties 222 straipsnio nuostatas.

4 straipsnis

1. Nuolatinis komitetas nedalyvauja, kai vykdomos operacijos, kurios tebėra valstybių narių užduotis.
2. Nuolatinis komitetas nedalyvauja rengiant įstatymo galią turinčius teisės aktus.

5 straipsnis

1. Atitinkamai atvejais nuolatinio komiteto posėdžiuose stebėtojų teisėmis kviečiami dalyvauti Eurojusto, Europolo, Europos operatyvaus bendradarbiavimo prie Europos Sąjungos valstybių narių išorės sienų valdymo agentūros (FRONTEX) ir kitų atitinkamų organų atstovai.

2. Nuolatinis komitetas padės užtikrinti šių organų veiksmų nuoseklumą.

6 straipsnis

1. Nuolatinis komitetas reguliariai teikia Tarybai savo veiklos ataskaitas.
2. Taryba nuolat informuoja Europos Parlamentą ir nacionalinius parlamentus apie nuolatinio komiteto veiklą.

7 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Jis skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2010 m. vasario 25 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. PÉREZ RUBALCABA

KOMISIJOS SPRENDIMAS

2010 m. kovo 2 d.

iš esmės pripažinti, kad dėl galimo *Trichoderma asperellum* (padermės T34) ir izopirazamo įtraukimo į Tarybos direktyvos 91/414/EEB I priedą nuodugniam patikrinimui pateiktų dokumentų rinkiniai yra išsamūs

(pranešta dokumentu Nr. C(2010) 1099)

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/132/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

kitoms valstybėms narėms, jie taip pat buvo perduoti Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatiniam komitetui.

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 1991 m. liepos 15 d. Tarybos direktyvą 91/414/EEB dėl augalų apsaugos produktų pateikimo į rinką ⁽¹⁾, ypač į jos 6 straipsnio 3 dalį,

kadangi:

(1) Direktyvoje 91/414/EEB numatyta parengti veikliųjų medžiagų, kurias leidžiama naudoti augalų apsaugos produktuose, Bendrijos sąrašą.

(2) 2009 m. balandžio 22 d. bendrovė „Biocontrol Technologies S.L.“ Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms pateikė veikliosios medžiagos *Trichoderma asperellum* (padermės T34) dokumentų rinkinį ir paraišką dėl jos įtraukimo į Direktyvos 91/414/EEB I priedą. 2008 m. lapkričio 25 d. bendrovė „Syngenta Crop Protection AG“ pateikė Jungtinės Karalystės valdžios institucijoms izopirazamo dokumentų rinkinį ir paraišką dėl jo įtraukimo į Direktyvos 91/414/EEB I priedą.

(3) Jungtinės Karalystės valdžios institucijos pranešė Komisijai, kad atlikus pirminį patikrinimą paaiškėjo, kad atitinkami veikliųjų medžiagų dokumentų rinkiniai atitinka Direktyvos 91/414/EEB II priede išdėstytus duomenų ir informacijos reikalavimus. Be to, manoma, kad pateikti dokumentų rinkiniai atitinka Direktyvos 91/414/EEB III priede išdėstytus duomenų ir informacijos reikalavimus dėl vieno augalų apsaugos produkto, kurio sudėtyje yra minėtos veikliosios medžiagos. Vėliau pagal Direktyvos 91/414/EEB 6 straipsnio 2 dalies nuostatas atitinkami pareiškėjai dokumentų rinkinius nusiuntė Komisijai ir

(4) Šiuo sprendimu Europos Sąjungos lygmeniu turėtų būti oficialiai patvirtinta, kad dokumentų rinkiniai laikomi iš esmės atitinkančiais duomenų ir informacijos reikalavimus, išdėstytus Direktyvos 91/414/EEB II priede, ir tos direktyvos III priede išdėstytus reikalavimus dėl bent vieno augalų apsaugos produkto, kurio sudėtyje yra atitinkamos veikliosios medžiagos.

(5) Šiame sprendime nustatytos priemonės atitinka Maisto grandinės ir gyvūnų sveikatos nuolatinio komiteto nuomonę,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Šio sprendimo priede nurodytų veikliųjų medžiagų dokumentų rinkiniai, kurie pateikti Komisijai ir valstybėms narėms, siekiant šias medžiagas įtraukti į tos direktyvos I priedą, iš esmės atitinka Direktyvos 91/414/EEB II priede išdėstytus duomenų ir informacijos reikalavimus.

Dokumentų rinkiniai atitinka tos direktyvos III priede išdėstytus duomenų ir informacijos reikalavimus dėl vieno augalų apsaugos produkto, kurio sudėtyje yra nurodytos veikliosios medžiagos, atsižvelgiant į siūlomus naudojimo būdus.

2 straipsnis

Ataskaitą rengianti valstybė narė toliau išsamiai nagrinėja 1 straipsnyje nurodytus dokumentų rinkinius, kuo greičiau ir ne vėliau kaip per vienerius metus nuo šio sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* praneša Komisijai apie tyrimų rezultatus ir teikia visas rekomendacijas, ar įtraukti 1 straipsnyje nurodytas veikliąsias medžiagas į Direktyvos 91/414/EEB I priedą, ar jų neįtraukti, ir nurodo visas įtraukimo sąlygas.

⁽¹⁾ OL L 230, 1991 8 19, p. 1.

3 straipsnis

Šis sprendimas skirtas valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu
John DALLI
Komisijos narys

PRIEDAS

VEIKLIOSIOS MEDŽIAGOS, KURIOMS TAIKOMAS ŠIS SPRENDIMAS

Nr.	Įprastas pavadinimas, CIPAC identifikavimo numeris	Pareiškėjas	Paraiškos pateikimo data	Ataskaitą rengianti valstybė narė
1	<i>Trichoderma asperellum</i> (padermė T34) CIPAC Nr.: netaikoma	Biocontrol Technologies S.L.	2009 4 22	JK
2	Izopirazamas CIPAC Nr. Sin-izomeras: 683777-13-1 Anti-izomeras: 683777-14-2	Syngenta Crop Protection AG	2008 11 25	JK

REKOMENDACIJOS

KOMISIJOS REKOMENDACIJA

2010 m. kovo 2 d.

dėl taršos etilkarbamatu kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite prevencijos ir mažinimo ir dėl etilkarbamato koncentracijos šiuose gėrimuose stebėjimo

(Tekstas svarbus EEE)

(2010/133/ES)

EUROPOS KOMISIJA,

rūgšties kiekis kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite yra 7 gramai hektolitre absoliutaus alkoholio (70 mg/l).

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 292 straipsnį,

kadangi:

(1) Europos maisto saugos tarnybos (toliau – EMST) specialistų grupė teršalų maisto grandinėje klausimais 2007 m. rugsėjo 20 d. priėmė mokslinę nuomonę dėl etilkarbamato ir cianido rūgšties maiste ir gėrimuose⁽¹⁾. Šioje nuomonėje specialistų grupė nustatė etilkarbamato poveikio ribas (toliau – PR) pagal skirtingus maisto ir gėrimų vartojimo scenarijus. Specialistų grupė, remdamasi nustatytais PR, priėjo prie išvados, kad etilkarbamatas alkoholiniuose gėrimuose, ypač kaulavaisių brendyje, pavojingas sveikatai ir rekomendavo imtis etilkarbamato koncentracijos šiuose gėrimuose mažinimo priemonių. Kadangi cianido rūgštis yra svarbus etilkarbamato susidarymo kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite pirmtakas, specialistų grupė priėjo prie išvados, kad siekiant apsaugoti nuo etilkarbamato susidarymo šiuos produktus laikant, nustatant minėtas priemones didelis dėmesys turėtų būti kreipiamas į cianido rūgštį ir kitus etilkarbamato pirmtakus.

(2) Didžiausias leidžiamasis cianido rūgšties kiekis kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite nustatytas 2008 m. sausio 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 110/2008 dėl spiritinių gėrimų apibrėžimo, apibūdinimo, pateikimo, ženklinimo ir geografinių nuorodų apsaugos bei panaikinančiame Tarybos reglamentą (EEB) Nr. 1576/89⁽²⁾. Šiame reglamente nurodyta, kad didžiausias leidžiamasis cianido

- (3) Laikoma, kad etilkarbamato koncentracijos kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite mažinimo ir prevencijos praktikos nuostatai yra tinkama priemonė atsižvelgti į EMST rekomendacijas. Šiuose nuostatuose rekomenduojami gerosios gamybos patirties (toliau – GGP) pavyzdžiai, nes įrodyta, kad taikant šią patirtį galima sumažinti etilkarbamato koncentraciją. Siekis, kad etilkarbamato koncentracija vartojimui paruoštame spirite būtų 1 mg/l yra tikroviškas ir įgyvendinamas, jei vadovaujasi gerąja patirtimi.
- (4) Etilkarbamato koncentraciją kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite reikėtų stebėti trejus metus ir po tų trejų metų šių praktikos nuostatų poveikis turėtų būti vertinamas pagal gautus duomenis. Be to, turėtų būti vertinama galimybė nustatyti didžiausią leidžiamąją koncentraciją,

PRIĖMĖ ŠIĄ REKOMENDACIJĄ:

Valstybėms narėms rekomenduojama

1. imtis reikiamų priemonių užtikrinti, kad visi su kaulavaisių spirito ir kaulavaisių išspaudų spirito gamyba, pakavimu, vežimu, laikymu ir sandėliavimu susiję ūkinės veiklos vykdytojai laikytųsi šios rekomendacijos priede pateiktų „etilkarbamato koncentracijos kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite mažinimo ir prevencijos praktikos nuostatų“;

2. užtikrinti, kad būtų imtasi visų tinkamų priemonių, kad etilkarbamato koncentracija kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite būtų kuo mažesnė, siekiant, kad ji būtų 1 mg/l;

⁽¹⁾ Europos maisto saugos tarnybos (EMST) specialistų grupės teršalų maisto grandinėje klausimais Komisijos prašymu priimta nuomonė dėl etilkarbamato ir cianido rūgšties maiste ir gėrimuose, *EMST leidinys* (2007 m.), leidinio Nr. 551, p. 1. (http://www.efsa.europa.eu/en/scdocs/doc/Contam_ej551_ethyl_carbamate_en_rev.1.3.pdf)

⁽²⁾ OL L 39, 2008 2 13, p. 16.

3. 2010 m., 2011 m. ir 2012 m. stebėti etilkarbamato koncentraciją kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite siekiant vertinti šios rekomendacijos priede pateiktą praktikos nuostatų poveikį;
4. iki kiekvienų metų birželio 1 d. pranešti EMST praėjusių metų stebėjimo duomenis, pateikiant EMST prašomos informacijos ir EMST nustatytu formatu;
5. laikytis mėginių ėmimo tvarkos vykdant stebėjimo programą, kaip nurodyta 2007 m. kovo 28 d. Komisijos reglamento (EB) Nr. 333/2007 nustatančio mėginių ėmimo ir analizės metodus vykdant oficialią švino, kadmio, gyvsidabrio, neorganinio alavo, 3-MCPD ir benzo(a)pireno koncentracijos maisto produktuose kontrolę ⁽¹⁾ priedo B dalyje;
6. vykdyti etilkarbamato tyrimus remiantis kriterijais, išdėstytais 2004 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 882/2004 dėl oficialios kontrolės, kuri atliekama siekiant užtikrinti, kad būtų įvertinama, ar laikomasi pašarus ir maistą reglamentuojančių teisės aktų, gyvūnų sveikatos ir gerovės taisyklių ⁽²⁾, III priedo 1 ir 2 punktuose.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 2 d.

Komisijos vardu

John DALLI

Komisijos narys

⁽¹⁾ OL L 88, 2007 3 29, p. 29.

⁽²⁾ OL L 165, 2004 4 3, p. 1.

PRIEDAS

Taršos etilkarbamatu kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite prevencijos ir mažinimo ir praktikos nuostatai

ĮVADAS

1. Etilkarbamatas – junginys, kurio savaime yra raugintuose maisto produktuose ir alkoholiniuose gėrimuose, kaip antai duonoje, jogurte, sojos padaže, vyne, aluje ir ypač – kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite, dažniausiai gaunamame iš vyšnių, slyvų, mirabelių ir abrikosų.
2. Etilkarbamatas gali susidaryti iš įvairių maiste ir gėrimuose esančių medžiagų, įskaitant vandenilio cianidą (arba cianido rūgštį), karbamidą, citruliną ir kitus N–karbamilo junginius. Daugeliu atvejų cianatas greičiausiai yra pagrindinis pirmtakas, kuriam reaguojant su etanoliumi susidaro etilkarbamatas.
3. Kaulavaisių distiliatuose (kaulavaisių spirite ir kaulavaisių išspaudų spirite) etilkarbamatas gali susidaryti iš kauliukuose esančių cianogeninių glikozidų. Spaudžiant vaisius galima pažeisti kauliukus ir kauliukų cianogeniniai glikozidai vaisių mentale gali susimaišyti su fermentais. Tada cianogeniniai glikozidai yra suskaidomi į cianido rūgštį ir (arba) cianidus. Be to, cianido rūgštis gali išsiskirti iš nepažeistų kauliukų, jei raugintas mentalas yra ilgai laikomas. Distiliavimo procese cianido rūgštį galima sodrinti visose frakcijose. Veikiamas šviesa cianidas oksiduojamas iki cianato, kuris reaguoja su etanoliumi ir susidaro etilkarbamatas. Jei reakcija prasidėjo, ji nesustabdoma.
4. Etilkarbamato koncentraciją galima labai sumažinti dviem skirtingais būdais: pirmasis būdas – mažinti pagrindinių pirmtakais esančių medžiagų koncentraciją; antrasis būdas – mažinti šių medžiagų reakcijų tendenciją sudaryti cianatus. Pagrindiniai įtaką darantys veiksniai – pirmtakų (pvz. cianido rūgštis ir cianidų) koncentracija ir laikymo sąlygos, kaip antai šviesos poveikis ir temperatūra.
5. Nors iki šiol jokio artimo cianido rūgštis koncentracijos ir etilkarbamato ryšio nenustatyta, aišku, kad tam tikromis sąlygomis dėl didelės cianido rūgštis koncentracijos susidaro didelė etilkarbamato koncentracija. Siejama, kad jei susidarytų didesnė etilkarbamato koncentracija, cianido rūgštis galutiniame distiliate koncentracija būtų 1 mg/l arba daugiau ⁽¹⁾, ⁽²⁾.
6. I dalyje išsamiai aprašytas gamybos procesas. II dalyje išdėstytos konkrečios gerosios gamybos patirties (GGP) pavyzdžiais pagrįstos rekomendacijos.

I. GAMYBOS PROCESO APRAŠYMAS

7. Vaisių spirito ir vaisių išspaudų spirito gamybos procese nesmulkinti vaisiai spaudžiami ir rauginami, po to – distilijuojami. Paprastai šis procesas vyksta toliau nurodytais etapais:

— nesmulkinti prinokę vaisiai traiškomi,

— mentalas rauginamas nerūdijančio plieno talpyklose arba kituose raugti tinkamuose induose,

— raugintas mentalas perkeliamas į distiliavimo prietaisą, dažnai – į varinį indą,

— raugintas mentalas tinkamai kaitinamas, kad lėtai pradėtų garuoti alkoholis,

⁽¹⁾ Christoph, N., Bauer-Christoph C., „Maßnahmen zur Reduzierung des Ethylcarbamatgehaltes bei der Herstellung von Steinobstbränden“ (I), Kleinbrennerei 1998 m., t. 11, p. 9–13.

⁽²⁾ Christoph, N., Bauer-Christoph C., „Maßnahmen zur Reduzierung des Ethylcarbamatgehaltes bei der Herstellung von Steinobstbränden“ (II), Kleinbrennerei 1999 m., t. 1, p. 5–13.

- alkoholio garai vėsinami tinkamoje (pvz. nerūdijančio plieno) talpykloje, kurioje garai kondensuojasi ir yra surenkami,
 - atsiskiria trys atskiros alkoholio frakcijos: pradinė frakcija (angl. *heads*), tarpinė frakcija (angl. *hearts*) ir galutinė frakcija (angl. *tails*).
8. Distiliuojant pirmiausia pradeda garuoti pradinė frakcija, kurią paprastai galima atpažinti iš tirpiklių ar laką primenančio kvapo. Iš esmės ši frakcija vartojimui netinka, todėl ją reikėtų nupilti.
 9. Vidurinis distiliavimo etapas (tarpinė frakcija), kai distiliuojamas pagrindinis visų rūšių spirito alkoholis – etilo alkoholis (etanolis). Visuomet surenkama tai, kas gaunama šiame distiliavimo etape, kai kitų nei etanolio eterių kiekis yra mažiausias, o vaisių aromatai – gryniausi.
 10. Galutinėje frakcijoje yra acto rūgšties ir fuzelio, kuriuos dažniausiai galima atpažinti iš nemalonaus actą ar augalus primenančio kvapo. Šią frakciją taip pat reikia nupilti, tačiau galima pakartotinai distiliuoti, kadangi galutinėje frakcijoje visuomet yra nedidelis etanolio kiekis.

II. REKOMENDUOJAMOS GEROSIOS GAMYBOS PATIRTIES (GGP) PAVYZDŽIAIS PAGRĮSTOS TAISYKLĖS

Žaliavos ir vaisių mentalo paruošimas

11. Žaliavos ir vaisių mentalo paruošimas turėtų būti tinkami, kad neišsiskirtų cianido rūgštis.
12. Kaulavaisiai turėtų būti labai geri, mechaniškai nepažeisti ir mikrobiologiškai nepakenkti.
13. Pirmiausia reikėtų išimti vaisių kauliukus.
14. Jei kauliukai neišimami, vaisius reikėtų spausti švelniai, kad nesusitraiškėtų kauliukai.

Rauginimas

15. Į suspaustus vaisius reikėtų įdėti alkoholio gamybai atrinktas mielių padermes laikantis naudojimo instrukcijos.
16. Suspaustus raugintus vaisius reikėtų tvarkyti laikantis griežtų higienos standartų ir kuo labiau mažinant šviesos poveikį. Raugintą vaisių mentalą iki distiliavimo reikėtų laikyti kuo trumpiau, kadangi ilgai laikant mentalą cianido rūgštis gali išsiskirti ir iš nepažeistų kauliukų.

Distiliavimo įranga

17. Distiliavimo įranga ir distiliavimo procesas turėtų būti tinkami, kad cianido rūgštis nepatektų į distiliatą.
18. Distiliavimo įrangoje turėtų būti automatinio skalavimo įrenginiai, taip pat turėtų būti naudojami vario kataliziniai keitikliai. Automatinio skalavimo įrenginiais distiliatorius išvalomas, o cianido rūgštis surišama vario kataliziniais keitikliais ir nepatenka į distiliatą.
19. Automatinio skalavimo įrenginių nereikia, jei distiliavimo procesas netolydus. Distiliavimo įrangą reikėtų sistemingai ir nuodugniai plauti.
20. Tam tikrais atvejais, kai nenaudojami vario kataliziniai keitikliai ar kitos specialios cianido atskyrimo medžiagos, prieš distiliavimą į raugintą vaisių mentalą reikėtų įdėti vario veikliųjų medžiagų. Vario veikliosios medžiagos skirtos cianido rūgščiai surišti. Vario veikliąsias medžiagas, parduodamas specialiose parduotuvėse, reikėtų vartoti labai atsargiai laikantis gamintojo nurodymų.

Distiliavimo procesas

21. Reikėtų, kad raugintame mentale esantys kauliukai nepatektų į distiliavimo prietaisą.
22. Distiliavimas turi vykti taip, kad alkoholis garuotų lėtai, pvz., kaitinimo šaltiniu pasirenkant garus, o ne atvirą liepsną.
23. Pradines distiliato frakcijas reikėtų kruopščiai atskirti.
24. Po to reikėtų surinkti tarpines frakcijas ir laikyti jas tamsoje. Kai alkoholio kiekis rinktuve yra 50 tūrio proc., reikėtų pradėti rinkti galutines frakcijas, kad visas etilkarbamatas, kuris galėjo susidaryti, būtų atskirtas galutinėje frakcijoje.
25. Atsiskyrusias galutines frakcijas, kuriose gali būti etilkarbamato, reikėtų surinkti, ir jei jos vėl distiliuojamos, kiekvieną frakciją reikėtų pakartotinai distiliuoti atskirai.

Distiliato tikrinimas, pakartotinis distiliavimas ir laikymas*Cianido rūgštis*

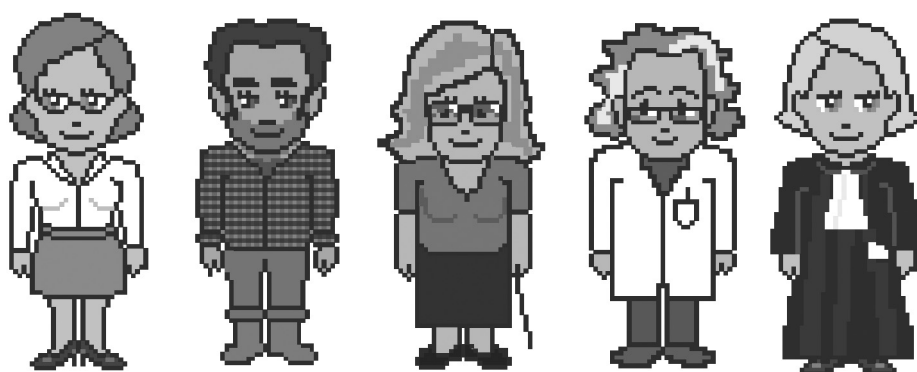
26. Distiliatuose reikėtų reguliariai tikrinti cianido rūgšties koncentraciją. Koncentracija nustatoma atitinkamais bandymais, kaip antai naudojantis greito cianido rūgšties kiekio nustatymo komplektu arba specialiose laboratorijose.
27. Jei cianido rūgšties koncentracija distiliate didesnė nei 1 mg/l, jei tinkama, rekomenduojama pakartotinai distiliuoti naudojant katalizinius keitiklius arba vario veikliąsias medžiagas (plg. 18 ir 20 punktus).
28. Distiliatus, kuriuose cianido rūgšties koncentracija beveik siekia 1 mg/l, taip pat geriausia pakartotinai distiliuoti, o jei tai neįmanoma – kuo trumpiau laikyti neperšviečiamuose buteliuose arba dengiančiose dėžėse, kad laikant nesudarytų etilkarbamatas.

Etilkarbamatas

29. Rekomenduojama etilkarbamato koncentraciją nustatinėti tuose distiliatuose, kuriuose gali būti susidaręs šis junginys (t. y. distiliatuose, kurių gamybos eiga nežinoma, kuriuose cianido koncentracija didesnė, kurie laikyti šviesoje). Etilkarbamato koncentracija gali būti nustatyta tik specialiose laboratorijose.
 30. Jei etilkarbamato koncentracija distiliate didesnė nei siekiamas 1 mg/l lygis, jei tinkama, distiliatą reikėtų pakartotinai distiliuoti.
-

„EU Book shop“

Visi ES leidiniai,
kurių ieškote!

bookshop.europa.eu

2010 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 100 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	770 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis kompaktinis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	400 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), kompaktinis diskas, leidžiamas du kartus per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	300 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame kompaktiniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2010 metais kompaktinius diskus pakeis skaitmeniniai diskai.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LIUKSEMBURGAS

LT